

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Willemien Hobo	Gerda Kooijman
Wim van der Toorn	René van de Werken

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 20,- en een abonnement per post kost € 30,- per jaar.

Bezorging, klachten, nieuwe abonnees:
Dirk Brugmans 06-22838436

Vormgeving: G. Kooijman

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

KLEUR:

Hele pagina	- € 550,- per jaar
Halve pagina	- € 275,- per jaar
Kwart pagina	- € 137,50 per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina	- € 110,- voor 1 uitgave
	- € 400,- voor 1 jaar
Halve pagina	- € 55,- voor 1 uitgave
	- € 200,- voor 1 jaar
Kwart pagina	- € 27,50 voor 1 uitgave
	- € 100,- voor 1 jaar
Achtste pagina	- € 17,50 voor 1 uitgave
	- € 55,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.
Facebook: Dorpsraad Nederhemert
Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Daar wordt u te woord gestaan en zo nodig doorverbonden. Wanneer de gemeente meermaals niet op uw klachten heeft gereageerd, kunt u contact opnemen met de dorpsraad.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Nicole Heerius-van Duinen, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat Ingrid Visser, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

juni 2019

De dorpskrant. Al meer dan 7 jaar een begrip in ons dorp. Het lijkt al een lange tijd... 7 jaar. Zeven. Een geluksgetal. Zeven is een getal wat overigens vaak wordt genoemd in de Bijbel en in de oudheid, ik zal er nu niet over uitweiden. U, die deze krant in handen heeft, bent de gelukkige die deze mooie krant in kleur mag lezen. Want niet alle kranten komen in kleur uit. Dat zouden we wel willen, maar voorlopig zit dat er niet in. Het deert u niet geloof ik. De krant wordt toch wel goed gelezen en er is ook elk kwartaal weer meer dan genoeg stof om te plaatsen. Vooral als je bezig bent om alles in elkaar te passen en je een idee hebt over de dikte en vooral het humeur van de drukker, want: te dik mag niet en te dun levert misschien teleurstelling bij de lezer op. Dan is het vaak schipperen met de ruimte. We zijn blij met mensen die leuke columns inleveren. Dit keer missen we wel de column van de schippersvrouw. Wat was het altijd leuk om te lezen hoe dat leven er uitziet. Ik zou er bijna jaloers op worden, al erken ik ook de mindere kanten. In dit nummer een nieuwe column van de vrouw met de hond die al wandelend in het Hèmertse land haar memoires aan de krant toevertrouwd. Wanneer ik de hand leg aan de laatste dingen voor ik alles via het www verstuur, bedenk ik hoe verankerd de mensen in dit dorp aan hun geboorteplekje blijven. Al gaan ze nog zo ver over de wereld, het blijft hier altijd hun thuis. Vroeger, toen ik nog een kind was en we kwamen na een vakantie thuis, dan zei m'n vader: "Kèk toch es hoe mooi de Maas is, en kijk naar de weilanden, hoe het gras en de gewassen erbij staan". Dan waren we weer thuis! De bossen, de zee, het buitenland, niets kon zo bekoren en plezieren dan weer thuis te zijn. Mijn thuis was dan wel nét niet in Nederhemert, maar opgegroeid tussen de jeugd van Hèmert, op school en in de kerk, kan ik toch wel een 'bietje' meepraten over Hèmert'. We zijn blij met iedereen die zijn of haar steentje bijdraagt aan deze mooie krant. Dat is het mooie van dit dorp: Iedereen mag er zijn en iedereen wordt gerespecteerd. Dat proberen we onze kinderen, de jeugd, ook mee te geven, zonder dat elk zijn eigen identiteit verliest. Dat hoop ik tenminste.

Gerda Kooijman – Groeneveld

Nieuwtjes van de dorpsraad

Nieuwtjes van de dorpsraad

Deze dorpskrantuitgave van juni is weer een keertje helemaal in kleur, wat ons in zomerse stemming brengt. We hebben vanuit de dorpsraad weer een aantal dingen om U op de hoogte te houden van hetgeen waar we mee bezig zijn.

Uitslag Leefbaarheidsonderzoek.

De gemeente Zaltbommel heeft een leefbaarheidsonderzoek in de gemeente uit laten voeren. De uitslagen van dit onderzoek heeft U kunnen lezen in de regionale krant.

Tevens is dit met de dorps- en wijkraden besproken.

Nederhemert komt in het onderzoek bij het totale gemiddelde hoog uit, maar als we het vergelijken met het onderzoek van een paar jaar geleden, dan zakt ons gemiddelde iets.

Dit is onder andere op het vlak van parkeren, daar scoren we een cijfer dat lager is dan het gemeentelijk gemiddelde.

Op het sociaal vlak scoren we hoger dan het gemeentelijk gemiddelde.

Tevens ervaren onze inwoners minder last dan het gemiddelde op het vlak van criminaliteit en veiligheid.

De score op de gebiedsgerichte aanpak is echter wel lager dan het cijfer van 2016.

Deze getallen willen natuurlijk niet alles zeggen, dus we hebben eerst nagevraagd hoeveel mensen er aan het onderzoek deelgenomen hebben, dat waren er 91 en 102 in 2016.

Uit de bijeenkomst met de anderen dorps- en wijkraden kwam naar voren, dat 1 persoon per gezin dit onderzoek invult. Dit kan het beeld vertekenen, want man of vrouw, kind of bejaarde, iedereen ervaart de gemeenschap anders. Vult dus één persoon van het gezin de vragenlijst in, dan is het niet vanzelfsprekend, dat de overige gezinsleden het hier mee eens zijn.

Ook is het van belang, dat U allen even tijd vrij maakt om aan onderzoeken mee te werken, anders kan er ook geen goede interpretatie weergegeven worden en dan is het moeilijk voor de gemeente om tot besluitvorming te komen.

De punten die onder andere naar voren kwamen bij de vragen waren de volgende; Wat de dorpsraad aangaat lopen de opmerkingen van 'ze doen goed werk in ons dorp' tot 'een klankbord van de bewoners naar de gemeente'.

Nu is dat precies wat we proberen uit te dragen. Wanneer er grote vraagstukken zijn, dan proberen we via vragenlijsten erachter te komen wat de wensen zijn van de meerderheid van het dorp.

Het blijft echter een probleem om deze lijsten door zeker 70% van onze inwoners te laten invullen en terugsturen. We hopen echter dat U dit in Uw eigen belang en dat van ons dorp voortaan wilt doen.

Het is niet altijd mogelijk en eenvoudig om alle wensen te realiseren, maar we hopen, dat U ons op het gebied van leefbaarheid op de hoogte blijft houden van wat er speelt in Uw buurt en hoe we het een en ander zouden kunnen verbeteren.

Dodenherdenking

Op zaterdag 4 mei heeft de jaarlijkse dodenherdenking weer plaats gevonden op onze begraafplaats.

Ondanks het koude weer, waren er weer veel belangstellenden aanwezig.

Gerrit Robbemondt voerde dit jaar als lid van de gemeenteraad het woord en het winnende gedicht werd voorgedragen door Anthonie op 't Hof, die het gedicht ook zelf had gemaakt.

We kunnen met elkaar terugkijken op een mooie herdenking.

Dorpsschouw

Op woensdagmiddag 29 mei heeft de jaarlijkse dorpsschouw weer plaatsgevonden. Er is onder andere gekeken naar onderhoud van groen en wegen. Tevens is bekeken of er een mogelijkheid is om een speeltuintje bij de

Sleutelbloemstraat te realiseren, invalidenparkeerplaatsen bij het kerkhof en eventuele aanpak verkeershinder op enige plaatsen in het dorp. U wordt hier nader over geïnformeerd.

Aftredend en herkiesbaar

Aangezien zich geen tegenkandidaten gemeld hebben, zijn Dirk Jan van den Brenk en Willemien Hobo benoemd voor de volgende periode.

Ecologisch herstel van de Maas

Rijkswaterstaat heeft een informatieavond georganiseerd om een toelichting te geven op de start planuitwerking ecologische verbetermaatregelen langs de Afdamde Maas.

Er is vanuit de Europese Unie een bedrag beschikbaar gekomen om het een en ander te gaan realiseren.

Vanuit de dorpsraad is Walter Esch hiernaartoe geweest. Voor zover wij kunnen beoordelen heeft het vooral consequenties voor onze landbouwers daar er gedeelten van de waard voor deze verbetermaatregelen gebruikt zullen gaan worden.

Indien U informatie wilt over de kaderrichtlijn Water en het werk van Rijkswaterstaat voor het ecologisch herstel van de Maas, dan kunt U dit vinden op www.rws.nl/maasoevers.

SAIL 2019

Dit jaar staat de SAIL gepland op zaterdag 7 september aanstaande. Samen met de

dorpsraden van Poederoijen en Aalst zijn we bezig om de organisatie rond te krijgen.

De start zal weer zijn in Nederhemert. Alle vaartuigen zullen zich verzamelen in "het gat" bij het strandbad Well en dan tegen dat het gaat schemeren varen ze langs Nederhemert, richting Wijk en Aalburg, Poederoijen en eindigen weer bij het Esmeer in Aalst.

Verderop in deze krant vindt U meer informatie over dit evenement.

We hopen, dat U weer geniet van deze krant en van alle activiteiten in en om ons dorp deze zomer.

Mochten er punten van aandacht zijn, de volgende vergadering is op maandag 24 juni om 19.30 uur in dorpshuis de Gaarde en vooraf is er een inlooppreekuur van 19.00 tot 19.30 uur

Namens de dorpsraad wensen wij U vast een fijne vakantie en zomer toe.

Willemien Hobo - Rooijens

De mensen van de dorpskrant

Wie zijn de mensen van de dorpskrant?

V.l.n.r.

Jenny van den Broek neemt interviews af en schrijft artikelen.

Gerda Kooijman schrijft soms een artikeltje en zet de krant in elkaar.

Wim van der Toorn: Ontvangt alle artikelen, sorteert, controleert en stuurt door.

Dirk Brugmans maakt foto's, gaat bij mensen langs voor interviews, bezoekt alle jubilarissen en schrijft artikelen.

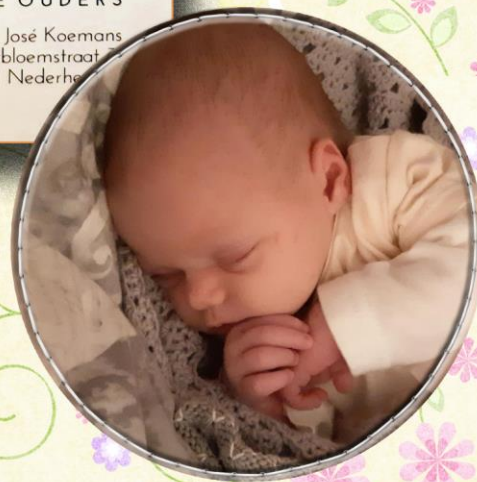
Willemien Hobo bezoekt pasgeboren baby's en schrijft artikelen.

René van de Werken neemt interviews af en schrijft artikelen.

Foto: Marieke van den Broek

Onze kleinste Hèmersen

De HEERE, Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons met de geboorte
van een lief dochtertje en zusje

Sarah Cornelia

10-04-2019

Wim en Erna Struijk-Kroon
Julia, Leon, Mirjam en Esther

Kerkplein 5 - 5317 JT Nedechemert
Tel. 0418-551613

Onze kleinste Hèmersen

In verwondering en met blijdschap
mochten wij uit Gods scheppende en bewarende Hand
een zoon en broertje ontvangen.

Guido Gerrit

20 april 2019

Jan en Heidy Vos
Sarah
Laura

Sleutelbloemstraat 2
5517 NB Nederhemert
0418-640921

Bezoek indien mogelijk binnen 14 dagen.

TWAN

TWEE MEI 2019

DANKBAAR EN BLIJ ONTVINGEN WIJ UIT GODS
SCHEPPENDE EN BEWARENDE HAND EEN
ZOOON EN BROERTJE

TWAN

08.20 UUR | 4005 GR | 53 CM

TWAN HENDRIK ANTONIE

TROTSE OUDERS & GROTE ZUS

JOHAN EN MIRANDA BERNOUW - VOS
CARLIJN

ONB. ADRES

P/O KAPELSTRAAT 16
5517 JR NEDERHEMERT
06-31680116 / 06-42336214

11 DELUKKE LIGPLAATS: MAASDIJK TE NEDERHEMERT

Onze kleinste Hèmersen

Zoë

3 mei 2019

Wat zijn wij blij met jou!

Zoë Anna Beers

• 2815 gram • 47 cm • 18:10 uur

Een stille wens werd een diep verlangen.
Lieve Zoë, jij hebt onze hoop door geluk vervangen.

Wil je naar mij komen kijken? Dat kan! Geef van te voren even een belletje aan papa of mama: 0681138291 of 0643222808.

Jara Vos

IT'S A
BABY

Welkom lief meisje

Groei, geniet, geef,
lach, laat gaan, leef.
Straal en wees jezelf,
altijd.

Trots, dankbaar en blij:

Jara Vos

07.05.2019
20:02 uur || 3380 gram || 49 cm

Julian & Claudia
Boterbloemstraat 17 || 5317NH || Nederhemert

IT'S A
BABY

Onze kleinste Hèmersen

Mama trots en papa blij
Wij hebben er een dochter en zusje bij

Mila
Alicia Livié
Schreijer

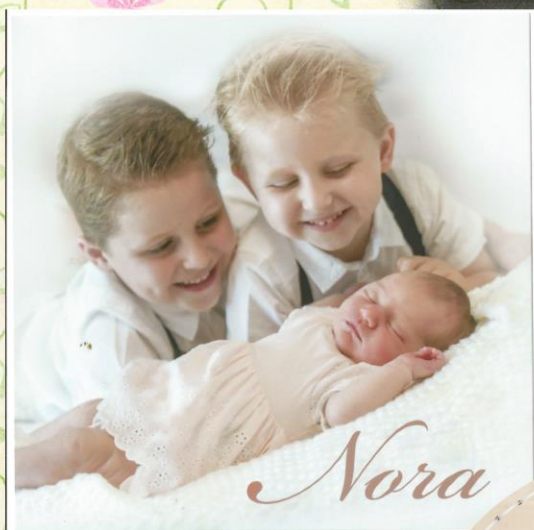
23:43 UUR · 52 CM · 4070 GRAM

Michael & Mandy

Justin en Lana

Schreijer

Boterbloemstraat 6
5317 NH Nederhemert

Opnieuw mochten wij een geboorte beleven
Verwonderd rondom het wiegje staan
Dank u God, voor dit nieuwe leven
Help ons samen verder te gaan

Door Gods goedheid werden wij verblijd
met de geboorte van onze dochter.

Neeltje Cornelia

16 juni 2019

Dirk Jan & Neline Kroon
Bart en Rolf

Molenstraat 20
5317 JG Nederhemert
Telefoon: 0418841429 / 0627146725

Een lintje voor Dien!

Dien van de Werken (71), kreeg een lintje en nodigde de Koning uit om een bakje koffie te komen drinken in de Hofstraat.

Dien van de Werken (71) kreeg vrijdagmorgen 26 april uit handen van burgemeester Peter Rehwinkel een lintje opgespeld, want de Koning had Dien benoemd tot lid in de Orde van Oranje-Nassau. Dien heeft veel gedaan voor de gemeenschap en vooral was ze actief voor de "bejaarden" in de Hofstraat. Tijdens een receptie in het Kruispunt in Aalst bood Arie Verheij namens Dorpsraad Nederhemert een bloemetje aan en ik ging een paar dagen daarna in gesprek met Dien hoe het allemaal gegaan was. Haar broer Gijs en Henk waren ook bij dat gesprek.

Roel en Jannie van Steenbergen van de woonboot in de Maas, kwamen veel bij Marie en Jan Vos in de Hofstraat en Dien was er dan ook wel eens op bezoek. Dien loopt bij heel de buurt binnen om de helpende hand uit te steken. Roel, Jannie en Dien wandelden soms met elkaar even op en Dien vertelde dan van haar werkzaamheden als vrijwilligster. Jannie zei wel eens: "Jij zou eigenlijk wel een lintje verdiend hebben met al je vrijwilligerswerk!" En het is er van gekomen! Jaren later dachten

Roel en Jannie: "Wij gaan dat voor Dien aanvragen, want als er iemand een lintje verdient is dat Dien wel!"

Henk, de broer van Dien, kwam in het complot en de aanvraag ging naar Margot Schreuders, die kabinetszaken beheert in de gemeente Zaltbommel. Maar toen kwam de vraag bij Henk: "Hoe gaan wij dit aanpakken zodat Dien niets gaat merken?" Het idee werd geboren dat Henk een lintje zou krijgen om zo Dien mee te lokken naar de Sint Maartenskerk in Zaltbommel. Jolanda, de dochter van Henk, ging vertellen aan Dien dat Henk een lintje zou krijgen en dat Dien mee mocht naar de uitreiking. "Maar aan niemand iets vertellen hoor!", zei Jolanda.

Bij buurvrouw Judith gaat Dien altijd koffiedrinken en daar vertelde ze, in het geheim, dat broer Henk een lintje kreeg en dat zij mee mocht. "Dus ik kom geen koffiedrinken hoor morgenvroeg! En, Judith, aan niemand vertellen hoor dat onze Henk een lintje krijgt!"

Ook kwam Dien bij haar zuster Jenny en kon daar ook haar geheim niet voor haar houden. Ook daar vertelde ze dat Henk een lintje kreeg en dat zij mee mocht. Jenny speelde het goed mee en zei tegen Dien: "Nou, dat is leuk! Een hele eer dat je mee mag. Doe je wel mooie kleren aan?" Waarop Dien zei: "Ja, natuurlijk doe ik mooie kleren aan".

Vrijdagmorgen 26 april brak aan en Dien ging met Henk en zijn vrouw Magda en dochter Jolanda naar de Roos in Zaltbommel. Een plaats waar de lintjesontvangers met naaste familie altijd vooraf samen komen. Met z'n allen ging men lopend naar de Sint Maartenskerk. En Dien maar denken: "Onze Henk krijgt een lintje en weet nergens van!" Familie en kennissen, ook uit de Hofstraat, zaten in de kerk, maar Dien had nergens erg in. Ze ging naast Henk zitten op de rij stoelen die voor ze klaar stonden en waar ook andere mensen zaten met hun wederhelft of naaste familie. En Magda? Moest die niet mee met Henk? Dat is toch zijn vrouw? Nou, dat was goed gespeeld, want Magda houdt daar allemaal niet zo van, was aan Dien verteld.

Burgemeester Rehwinkel kwam binnen en zei tegen Dien: "Nou, daar zit u dan, mevrouw van de Werken!" Maar Dien had nergens erg in. Als laatste werden Dien en Henk door de burgemeester naar voren geroepen. Dien wilde naast Henk staan, want die stond naast de burgemeester. "Maar", zei de burgemeester: "mevrouw van de Werken, u moet naast mij komen staan, want het gaat over u!" Toen viel het kwartje.

Vooraf had Dien vertelt dat haar broers Lodewijk en Gijs ook al een lintje hadden gekregen en nu broer Henk. "Wij hangen er maar aan", zei Dien. Maar nu stond ze zelf

steeds niet gewassen had, want ja, zoenen van de burgemeester die krijgt je niet elke week. "Jij bent bijna een bekender figuur dan ik", zei de burgemeester.

Henk vertelde mij dat hij in een film beland was en dat je bijna zou denken dat ze hem ook betrokken hadden in zijn eigen complot, maar dat was niet zo. Het was moeilijk om het geheim intern te houden.

Na het officiële gedeelte werd Dien van alle kanten hartelijk gefeliciteerd met de onderscheiding. Er was een receptie in het Kruispunt in Aalst. Daar had Gijs haar broer als

naast de burgemeester. Toen burgemeester Rehwinkel ging opnoemen wat Dien allemaal gedaan had als vrijwilligster antwoordde Dien geregeld de burgemeester of het zo gegaan was of niet. Toen de burgemeester vertelde dat het Zijne Majesteit had behaagd om Dien te benoemen als Lid in de Orde van Oranje-Nassau zei Dien tegen de burgemeester: "Nodigt de Koning dan maar uit voor een bakje koffie". Dien stond sprakeloos. Zij kreeg een lintje en broer Henk niet. Toen de burgemeester Dien feliciteerde kreeg ze 3 zoenen. Dien vertelde dat ze haar gezicht nog

beheerder voor gezorgd. Daar kwamen velen Dien feliciteren. Ja, zelfs uit Friesland was mevrouw Corrie van Laar- Rooijens naar Zaltbommel gekomen om Dien te feliciteren. Jarenlang heeft Dien gezorgd voor de moeder van Corrie en Dick Rooijens, Trui Rooijens, die jarenlang naast Dien woonde. Bij de achteruitgang van de woningen aan de Hofstraat is een pad en het was daar altijd erg donker. Dien was al een tijdje bezig geweest om daar verlichting te krijgen maar het lukte allemaal niet bij de gemeente. Toen heeft ze Trui Rooijens in de auto geladen, naar het

gemeentehuis gereden en is met Trui naar binnen gegaan. Een medewerker van de gemeente kwam erbij en Dien vertelde haar verhaal en wees op Trui. "Kijk", zei Dien, "zulke mensen wonen nu in de Hofstraat en willen graag in het gangpad verlichting". De medewerker begreep de situatie en zei tegen Dien: "Dat gaan wij regelen. Hoeveel lantaarnpaaltjes wilt u?" Waarop Dien zei dat ze er 5 wilde hebben. En sinds die tijd branden er 5 lantaarnpalen bij de achteruitgang en is het pad goed verlicht. Dit is maar een idee hoe Dien werkte en hoe ze klaar staat voor iedereen.

Er waren veel familieleden van ouderen die in de Hofstraat gewoond hebben en al overleden zijn en vele herinneringen werden opgehaald. Dien dacht dat haar familie de aanvraag gedaan had en was verbaasd en blij dat Roel en Jannie dat gedaan hadden. Wat was Dien verrast met alles.

Buurvrouw Judith Groeneveld sloot af met een gedicht:

Lieve Dien

Het heeft Zijne Majesteit behaagd,
jou iets moois te schenken.
Dat zo iets ooit gebeuren zou.
Kon jij echt niet bedenken.
De Orde van Oranje Nassau.
Dat is me toch een eer.
Door de burgemeester opgespeld.
Ook dat beleef je maar een keer.
Ik kom morgenvroeg geen koffiedrinken.
Want mijn broer krijgt een lintje.
De familie moet daar ook naar toe.
Natuurlijk Dien dat hurt ook zo.
Dat geeft voor jullie Henk
een extra vrolijk tintje.

Je bent er lekker ingetuimeld.
Je wist hier niks van af.
Jij was het Dien, niet broer Henk.
jij krijgt een ere-teken
Jou 'klaarstaan' werd beloond.
Dat is hier mee gebleken.
Zorgen voor je medemens
staat hoog in jouw vizier.
Al ben je zelf niet fit of moe
Je doet het met plezier.
Containers grijs, groen, blauw
door jou op straat gezet.
jij doet dat doodgewoon,
als is het soms geen pret.
Soms lei zwaar of stank,
of maaien kweek.
Het maakt Dien niets uit,
ze doet het elke week.
Voor het hele rijtje oudjes
ben jij altijd paraat.

je wipt bij iedereen naar binnen,
om te kijken hoe het gaat.
Ik weet zeker dat ze het allemaal waarderen.
Die Dien staat altijd klaar.
ik hoor dat meerdere keren.
Al 12 jaar lang ben ik je naaste buur
Het klikte al van het eerste uur.
Toen ik het moeilijk had tijdens
de ziekte van Leen.
Stond jij mij bij, dat hield mij op de been.
En nog steeds ben jij mijn helpende hand
Door al die jaren heen werd het een hechte
band.
Heel erg bedankt Dien van de buurt en mij.
En al ligt je zolder al vol met bedankjes.
Deze kan er ook nog wel bij.

Dirk Brugmans

Veertig jaar op d'n Oven

Hans Verheij 40 jaar in dienst bij steenfabriek de Rijswaard in Aalst.

Dinsdag 21 mei was een mooie dag voor Hans Verheij uit de Ormelingsstraat. Op die dag was hij 40 jaar werkzaam bij steenfabriek de Rijswaard in Aalst. Hans werd die dag door de directie in het zonnetje gezet. Een reden voor de redactie van de dorpskrant om even op bezoek te gaan bij Hans, want 40 jaar in dienst bij hetzelfde bedrijf is een hele tijd.

Toen Hans 25 jaar was is hij naar de steenfabriek gegaan. Eerst werkte hij bij Schouten Giessen als monteur en daarna bij autobedrijf Van der Made in Wijk en Aalburg. Maar daar moesten wat werknemers weg. Toen dacht Hans dat hij maar eens ging solliciteren bij de Rijswaard, waar hij werd aangenomen. Daar was werk genoeg, Hans was monteur en ging onderhoud aan de machines doen. Maar men kwam personeel te kort in de productie en Hans ging de tweeploegendienst in. Stenen persen met een machine. Als hij de vroege dienst had gehad ging hij even naar huis om te eten en gelijk weer terug om drie heftrucks te onderhouden. Dat deed hij een paar keer per week. In de late dienst bleef hij die nacht soms gewoon daar

om dan het onderhoud te plegen aan de o.a. de persen. Werken en slapen, jaren achtereen. Hij maakte die tijd vele uren. Na ongeveer 12 jaren in ploegendienst te hebben gewerkt ging hij terug in het onderhoud van machines, maar dan in dagdienst. Nu doet Hans dat werk nog steeds. Maar inmiddels lopen er 12 heftrucks, 2 sjofels en een aantal veegmachines waar Hans heel de dag mee bezig is aangaande onderhoud. Soms is het zo druk met het onderhoud dat er iemand wordt ingehuurd om Hans te helpen. Het mooiste werk dat Hans gedaan heeft is het groot onderhoud aan de flyer zeilboot van Herman Blei, die toen de werkgever van Hans was. Die zeilboot had 5 jaar aan de ketting gelegen in het buitenland en via de Hiswa kocht Blei die boot. Maar de boot zat vol met pompen die allemaal gereviseerd moesten worden. Tussen al het andere werk door heeft Hans hier 2 jaar aan gewerkt.

Als wij aan Hans vragen wat het verschil is tussen 40 jaar geleden of nu, antwoordt hij dat nu alles geautomatiseerd is en dat dit ook wel eens problemen geeft aan bijvoorbeeld heftrucks. "Maar wat het werk betreft ga ik gewoon mijn eigen gang, net als 40 jaar geleden toen ik bij de Rijswaard binnenliep en ik doe mijn werk nog steeds met veel plezier. De Rijswaard is een bloeiend bedrijf. De stenen die er weggaan zijn niet aan te maken", vertelt Hans, "zo druk is het".

Hans is 65 jaar, maar moet nog een kleine twee jaar blijven werken voor hij met pensioen kan. De dag dat Hans 40 jaar in dienst was, kwamen zijn huidige werkgever Adse Blei en Manon, de voorzitter van de personeelsvereniging, op bezoek bij Hans en Wiena. Hij kreeg een certificaat, een penning en een geldbedrag en natuurlijk ontbraken mooie woorden niet. Hans werd bedankt voor al zijn inspanningen aangaande zijn werk bij De Rijswaard. Maar als Hans dacht dat nu

alles voorbij was, dan had hij het mis. Zijn vrouw en zijn 8 dochters hadden voor hem nog een verrassing. Vrijdagmiddag 24 mei werd hij op zijn werk op de fabriek in de middag weggeroepen om naar huis te komen. Hij schrok wel: "Zou er wat aan de hand zijn?" Maar die kwam roepen in de fabriek lachte nogal, dus het zou wel mee vallen. Thuisgekomen werd hem verteld dat ze naar Heusden gingen, naar Ton en Nel van der Steenhoven die de 'Open hof' beheren. Vooraf met de kleinkinderen een speurtocht doen in Heusden en daarna allemaal aan het buffet in de 'Open hof'. Gezin en collega's van de technische dienst kwamen Hans feliciteren en zelfs zijn werkgever met zijn vrouw was aanwezig.

Twee dochters van Hans en Wiena, Mirjam en Ria, hadden een toespraak op rijm gemaakt die ik jullie niet wil onthouden.

Pa,

Wij zijn vandaag met ons alle bij elkaar.
Want je werkt al zo lang op den ove, al 40 jaar.
Voor een feestje zijn wij altijd in.
We hebben het hier reuze naar onze zin.
40 jaar geleden begon jij als persmachinist en nu ben je hefruckmonteur specialist.

In ploegen met Jan van Wijhe en Jan van Eck, dat vond je echt te gek.

Veel uren heb je onder den ove doorgebracht. Was het geen dag, dan wel in de nacht.

Ma stond je al die jaren trouw terzijde, 40 jaar brood klaar maken hoorde daar ook bij.

Als ze van den ove belde riep je "als het den ove is ik zij niet thuis.

Samen met Aart van Chrisjes, Ome Wotje en Ome Geert

ben je in al die jaren toch heel wat keren die ove over gepeerd.

Het is voor jou op den ove altijd weer een feest,

als Theo Zijderveld uit Giessenburg is geweest.

Met den ouwe Blei, 2 handen op ene buik, lekker werken aan de flyer, dat vindt jij wel puik.

Vroeger werkte je altijd in ploegen,

Pa, dat was nog eens zwoegen.

Het is te hopen dat je nog een paar jaartjes mag blijven,

anders zitten wij straks thuis met je te kijken.

Je hebt best een hele fijne baan,

Pa, ga er lekker nog een paar jaartjes tegenaan!

Dirk Brugmans

Hèmerts visserskoor haalt jubileum!

Op 6 oktober 2006 startte het Hèmerts Visserskoor met 22 leden. Inmiddels zijn we 12,5 jaar verder en is het koor uitgegroeid tot een koor met 52 leden.

Op 6 april vierde het visserskoor dan ook hun 12,5 jarig bestaan. Een feest was er niet, want dat doen ze alleen met hele jaren, maar ze hebben er binnen het koor wel even bij stilgestaan.

De oprichting van het Hèmerts Visserskoor ging niet zonder slag of stoot. "We hebben best moeten zoeken en flyers rondgebracht om de mensen op het koor te krijgen," vertelt Dirk Brugmans, de voorzitter van het bestuur. "Er was al eerder geprobeerd om het koor van de grond te krijgen, maar dat werd toen afblazen, omdat er toen nog niet genoeg leden waren. Bij de 2e poging waren er 22 mensen gekomen en toen zijn we ook officieel gestart."

Het aantal leden van het Hèmerts Visserskoor is inmiddels uitgegroeid tot een stabiele groep van 52 leden. "We hebben heel weinig wisseling bij de leden. Er zijn in de afgelopen 12,5 jaar helaas wel 5 leden overleden," aldus Dirk. "Op een gegeven moment traden we 27

keer per jaar op. Dat zette wel druk op de leden. Omdat de kans bestond dat er leden af zouden haken, hebben we toen de hoeveelheid optredens teruggedraaid naar 15 keer per jaar. Het thuisfront wilde ons ook nog wel eens een keer zien."

Het niveau van het visserskoor is in de loop van de jaren omhooggegaan. Eerst zongen we eenstemmig, maar later zijn we overgegaan naar 2-stemmig. "Heel af en toe zingen we 3-stemmig, maar dat is zeldzaam. Er zijn leden bij die dat moeilijk vinden."

De meeste visserskoren bestaan voor de lol, maar niet het Hèmerts Visserskoor. "We hebben onderling natuurlijk veel lol, maar we willen wel een bepaald niveau halen. En dat kunnen we halen dankzij onze dirigent, Wim Baijense. Hij staat aan het hoofd van verschillende fanfares en hij is zomaar niet tevreden. Ook bij ons niet. Hij verwacht gewoon een bepaald niveau van ons.

Als we een nieuw lied oefenen, zegt hij gerust 'volgende week gaan we het uitvoeren, jongens.' Daardoor is de concentratie hoog en lukt het dan ook. Hij is vanaf het begin al bij ons en we zijn erg blij met hem. We hopen dan ook dat hij nog lang blijft." , aldus Dirk.

Het Hèmerts Visserskoor kan niet bestaan zonder een bestuur dat alles in goede banen leidt. Het bestuur bestaat uit 5 leden. Dirk Brugmans is al vanaf het begin voorzitter. "Ik doe de planning en ben het aanspreek punt van de vereniging. Onderhoud het contact met de leden en het thuisfront. Als er iemand ziek is, ga ik op ziekenbezoek. Maar ook bij het overlijden van echtgenoten en kinderen of bij een huwelijksjubileum ga ik er naar toe, lief en leed samen delen. Dat wordt erg gewaardeerd binnen het koor. We staan dicht bij onze leden, omdat we graag een hechte club willen zijn." Met de muziek bemoeit Dirk zich niet. "Nee, dat is de rol van Bert van der Stelt, hij is onze muzikman. Hij zorgt dat alles werkt. En daarnaast is hij ook onze penningmeester. Cok van Rijsbergen is onze secretaris en vice - voorzitter en Dirk van Dodeweerd en Rinus van de Werken zijn onze algemene bestuursleden."

Het koor heet dan wel het Hèmerts Visserskoor, maar de leden komen vanuit de hele Bommelerwaard. "Uit Nederhemert komen er een stuk of 15, de rest komt uit Kerkwijk, Bruchem, Gameren, Zaltbommel, Nieuwaal, Brakel, Well, Wellseind en Delwijnen," somt Dirk op. "Uit Delwijnen komen 5 leden. Dat is best een groot aantal voor zo'n klein dorpje."

Doordat de leden van het Visserskoor uit zoveel dorpen komen, zijn er ook veel sponsors uit diverse dorpen die het Hèmerts Visserskoor steunen. "We hebben meer dan 40 sponsors. Dat is geweldig. Want door hen kunnen we bestaan," aldus Dirk. Alle sponsors zijn terug te vinden op onze website die door Bert van der Stelt wordt bijgehouden: www.hemerts-visserskoor.nl. Ook is op deze site o.a. de agenda van de optredens terug te vinden.

Op woensdag 29 mei jl. heeft het Hèmerts Visserskoor opgetreden in de feesttent van het evenemententerrein 'de Twee Getijden' tijdens de feestweek van de Oranjevereniging Nederhemert. Het bijzondere aan dit optreden was dat de kleinkinderen van de koorleden de eerste liederen mee mochten zingen, staande naast hun trotse opa. Het was erg druk die avond in de feesttent want tientallen

kleinkinderen zongen mee en veel familie en bekenden waren naar de feesttent gekomen om dit schouwspel mee te maken.

De leeftijd binnen het koor varieert van 50 (Arend van Zandvliet) tot 78 jaar (Diel Struijk). Eén van de leden is Dirk van Dodeweerd. Dirk woont sinds 5 jaar in Nederhemert en is al vrij snel Algemeen bestuurslid geworden. "Ik zet tijdens de optredens elders samen met Rinus van de Werken altijd het scherm op waar de liederen op komen die wij zingen en ben verder overal inzetbaar. Ik zat er niet direct op te wachten toen ze me voor de functie Algemeen Bestuurslid vroegen, maar ik vond het mooi dat ze het vroegen. Er spreekt een stukje waardering uit. Dat is leuk en het doet je dan toch wel iets. Dus ik heb 'ja' gezegd en tot nu toe lukt het vrij redelijk," lacht Dirk. "Het visserskoor is een gezellige groep mensen onder elkaar. We proberen andere mensen te vermaken door voor ze te zingen. Dat lijkt heel leuk en dat is het ook! We bezorgen mensen een gezellige avond en dat geeft voldoening. Als je zelf oud bent, ben je ook blij als ze je een keer komen vermaken. Anders is iedere avond ook maar hetzelfde. Je ziet de mensen de oude liedjes herkennen en opleven. Dat is heel mooi om te zien. Dat geeft me het gevoel dat we het niet voor niets doen."

Een oudgediende binnen het visserskoor is Arie van den Oever. Hij is vanaf de oprichting al van de partij. "Ik ben eens bij een optreden van het Waardenburgs Visserskoor geweest. Dat vond ik zo mooi! Toen dacht is: als er hier in Hèmert ook een visserskoor opstart, ga ik er meteen aan." En zo geschiedde. "Het is erg gezellig onder elkaar, je bent een avond weg en je zingt gezellig met elkaar bij bejaardenhuizen of ergens anders. Dat is altijd leuk. Je hebt bepaalde optredens die er uitspringen. Zo is er tijdens het optreden in Vlissingen altijd veel volk en tijdens het optreden in verzorgingstehuis De Wielewaal in Zaltbommel, dansen de mensen mee. Onlangs hebben we in Het Zonnelied in Ammerzoden opgetreden. Daar was een mevrouw, ze was in de 70, die liep te dansen en opeens deed ze een spagaat! Dat was prachtig om te zien. Wat ook mooi is om te zien is dat je de mensen nog kunt bereiken, waarvan je weet dat ze dement zijn. Het is zo mooi om te zien hoe ze opleven

als ze de liedjes herkennen en mee beginnen te zingen! Daar doe je het voor."

Arend van Zandvliet (50) is de benjamin onder de koorleden. "Ik ben er 11 jaar geleden bij gekomen door toedoen van Leen van Haaften. Die bleef maar aandringen dat ik ook mee moest doen. Leen was een van de eerste leden. Niemand had gedacht dat het visserskoor iets voor Leen zou zijn en dat hij het vol bleef houden. Maar hij is er nog steeds," lacht Arend. "We hebben een goeie, maar strenge dirigent, dus aanklooiën is hier niet aan de orde. We zitten in 2 groepen. Eén voor de hoge stem en één voor de lage stem. Heel soms zingen we 3-stemmig. Bij bepaalde nummers lukt het wel, maar vaak is het teveel."

De optredens die er voor Arend uitspringen, zijn een optreden bij de Hobo in de tuin, tijdens hun 1e cd-presentatie en de optredens in de speeltuin. "De speeltuin is altijd leuk. Er komt dan veel onbekend publiek. Ze komen overal vandaan, zoals uit Wijk en Heusden. Ondanks de wisseling van beheerder bij de Speeltuin in Nederhemert-Zuid, gaan de optredens gelukkig gewoon door. Op 6 juli houden wij in de speeltuin ons laatste optreden van het seizoen."

Leen van Haaften is er vanaf het begin bij. Nou ja, niet helemaal. "Ik ben bij de 2^e repetitieavond begonnen. Tijdens de eerste repetitie was er een verjaardag, dus kon ik niet komen." Deelnemen aan het visserskoor was niet meteen Leen's eerste idee. "De Robbemondt zei dat ik moest komen. Als ik niet kwam, zou hij me komen halen, zei hij. Dus toen dacht ik dat ik dan maar net zo goed zelf kon gaan. Inmiddels hoor ik bij de inventaris. Het is altijd gezellig."

Woensdagavond is voor het visserskoor. Daar komt niemand aan." Zo heeft Leen nog wel eens een verjaardag verzet voor het visserskoor. "Het was die woensdag prachtig weer. Perfect voor een verjaardag, maar ik zei 'ik kom niet!' De verjaardag werd verzet naar vrijdag en wat denk je: het regende. Dus ik denk dat dat wel de laatste keer was dat er een verjaardag verzet werd voor het visserskoor," lacht Leen.

Binnen de hechte groep is er nog een kleine groep, de 3^e helft, aldus Leen. "Met deze kleine groep gaan we als commissie de jaarlijkse barbecue organiseren. Tot op heden hebben we altijd bij Gerrit en Griet Robbemondt gebarbecued. Dat was altijd perfect geregeld en erg gezellig. Niets op aan te merken. Maar nu is het tijd voor een frisse wind. Dit jaar gaan we op 11 oktober bij Gijs Vervoorn in Brakel barbecueën. Hij heeft een schuur waar we allemaal in terecht kunnen. Normaal is het feest altijd op zaterdag, maar nu doen we het op vrijdag. Dan hebben we tijd om de schuur weer op te ruimen."

Voor Leen springt het Zeemanskorenfestival in Zaltbommel eruit. Cock van Rijsbergen zit in de organisatie van dit festival. Ook het optreden in zorginstellingen vindt hij mooi. "Soms zit er bijna geen leven meer in die mensen. Ze rijden ze met bed en al naar binnen. En ineens, als we aan het optreden zijn, leven ze op. Dat is zo mooi om te zien! En pas in Ammerzoden toen die mevrouw in de spagaat viel, nou, dat voelde ik wel." Ze gaan ook elk jaar naar Huize Theresia in Vught. Ook voor 2020 staat daar alweer een optreden in de agenda gepland. "En zo zijn we best druk bezig. We wegen goed af waar we gaan optreden, want anders wordt het teveel. 15 keer optreden is meer dan zat! Het is tenslotte geen broodwinning en het is vaak in het weekend. Toch leuk dat het thuisfront je dan ook nog eens ziet."

Al met al is het Hèmer's Visserskoor een enthousiaste en hechte groep mannen, dat met zoveel plezier oefent en optreedt, dat een volgend jubileum met gemak haalbaar zou moeten zijn.

Jenny van den Broek

Vijftig jaar in de auto's!

Johan Oomen: 50 jaar werkzaam binnen autobedrijf "Gebr. Oomen en Anna 40 jaar werkzaam bij hetzelfde bedrijf."

Johan en Anna Oomen woonachtig in de Nijverheidstraat zijn al heel lang werkzaam bij autobedrijf Gebr. Oomen in Aalst. Het bedrijf bestaat dit jaar 50 jaar.

Johan is al 50 jaar monteur en Anna doet al 40 jaar de boekhouding/administratie.

Nu is het tijd om daar even bij stil te staan. Gebr. Oomen, die naam is gebleven, ondanks dat Gerrit, de broer van Johan, op 31 december 2011 uit de zaak is gestapt en met pensioen is gegaan. Na het vertrek van broer Gerrit heeft Johan nu de dagelijkse leiding over het bedrijf. Toen Gerrit, de broer van Johan, in 1969 begon met auto's repareren ging Johan als vijftienjarige na schooltijd en in de avonduren al helpen.

Johan is geboren in de A. van Drielstraat in Aalst (was toen nog gemeente Brakel) en heeft daar gewoond tot 1977. Toen trouwde Johan met Anna. Op vijftienjarige leeftijd, toen de schooltijd voorbij was, ging Johan bij zijn broer Gerrit werken en kwam in vaste dienst. Op die leeftijd mocht men toen in die jaren al gaan werken. Johan is in 1977 samen met zijn broer verder gegaan onder de naam Gebr. Oomen.

Ze zijn begonnen in een schuurtje aan de Vleugeldijk in Zuilichem waar de oma van de broers woonde. Johan wist te vertellen dat zij destijds de banden nog met de hand op

moesten pompen. Ze hadden toen nog geen compressor.

Daarna zijn ze verhuisd naar een schuur aan de Maasdijk in Aalst tegenover slager Dirk Biesheuvel. Dit was een grote boerenschuur, vroeger een stal geweest, en die lekte bij de

regen op diverse plaatsen. In die schuur kregen zij de 1^e brug waar de auto's op konden staan. Dat was een feest, want altijd liggend repareren onder de auto's hoefde toen niet meer. In 1973 verhuisden ze naar het Kerkpad in Aalst, een oude boerderij die werd omgebouwd tot werkplaats. Zelfs een kleine showroom kwam erbij, waar maximaal 5 auto's in konden. Broer Gerrit ging met zijn gezin in het voorhuis wonen. De zaak breidde zich uit, er werden meer auto's verkocht en er moesten meer reparaties gedaan worden. Zo kwam het dat er nog een monteur bij kwam. In die tijd was Johan ook nog bij de vrijwillige brandweer van Aalst en moest geregeld mee uitrukken. Dit duurde tot de brandweer van Aalst bij Brakel werd gevoegd en Johan niet meer in deze gemeente woonde. Hij is hierna bij Nederhemert aangesteld en tot 2003, naast zijn werk, actief geweest voor de brandweer.

Gerrit was de man van de handel en Johan was de hoofdmonteur van het bedrijf. Hij was altijd in de werkplaats te vinden. Het werd steeds drukker en er kwamen steeds meer monteurs bij. Johan vertelt dat er nu zoveel techniek zit in de auto's, dat het voor onze generatie soms niet meer bij te houden is. De jeugdige monteurs gaan daar veel soepeler mee om en hebben dat ook op school geleerd. Maar komen er oudere auto's met problemen

dan lost Johan die problemen op, want niet alle reparaties aan oudere auto's worden nu nog op school geleerd. Johan is ook leermeester voor de jonge monteur, die dan bepaalde handelingen aan de auto's moet doen voor zijn opleiding en waarin Johan hem begeleid en beoordeeld.

Johan is 65 jaar geworden en er zijn niet veel monteurs die op die leeftijd nog actief bezig zijn. Hij mag nog 1½ jaar verder tot zijn pensioen, maar Johan doet zijn werk nog steeds met heel veel plezier. Inmiddels is de volgende generatie al in beeld voor de overname. "Maar", vertelt hij: "als Anna vandaag zou stoppen met haar werk was ik gisteren al gestopt". De nieuwe showroom van het bedrijf is in 1991 geopend en in datzelfde jaar was er op 28 december open huis. In 2012 is de werkplaats gerenoveerd. "De zaken gaan goed", vertelt Johan. Dat is een goed teken.

Anna, de vrouw van Johan, is geboren in de Kapelstraat in Nederhemert en is al 40 jaar werkzaam bij het bedrijf als administratief medewerkster. Anna werkte eerst bij damesmode Maison Suisse in Den Bosch maar is sinds 1979, na de geboorte van dochter Heidi, bij het bedrijf gaan werken. Ze ging de vader van Johan helpen met de administratie en is er zo ingerold. Het werk was in die dagen nog niet zo heel veel, maar alles moest wel met de pen gebeuren. Daarna kwam de typemachine. Pc's waren toen nog niet op de markt. Anna weet nog te vertellen dat er boven de garage een (koud) kantoor was waar ze de administratie deed. Toen de showroom verhuisde is daar een kantoor gebouwd en ingericht. Tot op de dag van vandaag verricht Anna nog steeds daar haar werkzaamheden. Btw-afdrachten moesten in de begintijd bij het belastingkantoor in Zaltbommel contant worden gebracht, vertelde Anna. Daar ging soms best veel tijd in zitten. Nu in deze tijd heb je wel meer te maken met

wetjes en regeltjes. Die zijn nu veel scherper, want alles moet geregistreerd worden. Maar alle inkomende en uitgaande post wordt door Anna behandeld. Soms is het zo druk op kantoor dat ze nog werk mee naar huis neemt. Anna is 66 jaar en heeft inmiddels pensioen, maar blijft rustig door werken zolang Johan nog bezig blijft. Ze doet haar werk met veel plezier. Samen werken met haar man, vooral als Gerrit en Greet drie weken op vakantie gingen, dan waren Johan en Anna samen in de zaak en bleven ze in Aalst logeren met de kinderen. In die tijd moesten er ook onderdelen overal opgehaald worden en dat deed Anna ook. Soms moesten de kinderen dan snel in de auto en gingen zij mee. Nu worden onderdelen die besteld zijn gebracht in de werkplaats. Dit gebeurt soms wel drie

keer per dag. Niet alles is meer te vergelijken met vroeger, het moet allemaal veel sneller. Johan voegt hieraan toe dat het vroeger soms iets gemoedelijker was.

Dirk Brugmans

De Nèie Slager

Oomen Uw slager

Gerrit en Carola Kant – Oomen zijn de nieuwe eigenaren van Oomen Uw slager.

Carola, 28 jaar, is de 6e dochter van Kees en Janny Oomen en opgegroeid op Molenstraat 23. Ze heeft eerst het vwo-diploma gehaald en is daarna bij de Avans Hogeschool in Den Bosch de Bedrijfskunde MER-opleiding gaan volgen. Ze heeft stagegelopen bij de Rabobank en is daar ook afgestudeerd. Na het afstuderen heeft ze er ook nog korte tijd gewerkt. In januari 2014 is ze gaan werken bij de SNS-bank in Utrecht. Vandaag de dag heet het de Volksbank en is Carola er nog steeds werkzaam als Senior Medewerkster. Samen met haar manager stuurt ze een team van 9 medewerkers aan. Voorlopig probeert ze haar baan te blijven combineren met het werk voor de slagerij. Tijdens haar middelbareschooltijd heeft Carola weekend- en vakantiewerk gedaan bij bakkerij van Horssen in Aalst en daar heeft ze Gerrit leren kennen.

Gerrit Kant, 32 jaar, geboren en getogen in Zuilichem, heeft na de middelbare school de bakkersopleiding bij Da Vinci Collega in Gorinchem gevolgd. Hij is daarna bij bakkerij van Horssen in Aalst gaan werken, wat hij uiteindelijk met veel plezier 12,5 jaar gedaan heeft.

Op 6 september 2013 zijn Gerrit en Carola getrouwd en gaan wonen in de Korenbloemstraat.

Ze hadden allebei drukke banen, waarvan de werktijden vaak niet gelijkliepen. Hierdoor

zagen ze elkaar weinig. Gerrit moest vaak in de weekenden werken en maakte lange dagen, terwijl Carola 's avonds en in het weekend vrij was. Ondanks dat hij het bij bakkerij Van Horssen erg naar zijn zin had, stond hij er om die reden voor open om in de toekomst misschien wat anders te gaan doen.

Door drukte in de slagerij was Carola met haar vader bezig om te kijken naar uitbreiding van het personeel. Van het één kwam het ander en na een paar gesprekken was het duidelijk dat Kees in Gerrit een goede aanvulling zag. En zo is Gerrit in mei 2016 bij Kees begonnen. Hij heeft alles aangepakt, zowel in de slagerij, als in de winkel en dat beviel hem heel erg goed.

Na een kleine drie jaar deed de kans zich voor om de slagerij over te nemen. Hier zijn Gerrit en Carola vol enthousiasme mee aan de slag gegaan. Dit resulteerde in een prachtig plan en een mooie samenwerking met Uw Slager en Meat & Meals.

Uw Slager is een samenwerkingsverband van ambachtelijke kwaliteitsslagers door heel Nederland. Stuk voor stuk vakmensen die kiezen voor kwaliteit, ambacht, verantwoorde smaak en samenwerken. Voor alle gelegenheden, het hele jaar door, heeft Uw Slager altijd iets passends in huis. Ze adviseren en inspireren om van de speciale momenten, onvergetelijke momenten te maken. Daarnaast zijn ze een samenwerking aangegaan met Meat & Meals om de totale slagerij te versterken. Het idee achter Meat & Meals is simpel & duidelijk: dagverse maaltijden uit de keukens van de specialist in lekker vers: de slager. Tot slot hebben ze veel aandacht besteed aan de herkenbaarheid en zichtbaarheid van de slagerij. Dit hebben ze gedaan door de winkel van binnen en buiten aan te passen, op social-media actief te zijn en een internetsite/webshop te lanceren. (oomen.uw-slager.nl)

Uiteindelijk is de winkel dinsdagavond 12 maart 2019 officieel geopend door burgemeester Rehwinkel en ging de winkel deur met de nieuwe eigenaren, na een kleine twee weken dicht te hebben gezeten, weer open op 13 maart.

Ze hebben een leuk team. Naast Gerrit en Carola werken Gerda van Ooijen (zus van Carola) en Sander den Hartog, die 10 jaar bij slagerij Zweistra in Maartensdijk heeft gewerkt, mee en Kees springt bij waar nodig. Carola probeert naast haar fulltimebaan zoveel mogelijk bij te springen en doet de administratie. Gerrit regelt alles op de werkvloer.

Gerrit had zich bij hun trouwen een aantal zaken voorgenomen, zoals nooit meer willen verhuizen, geen grote woning en al helemaal geen grote tuin. Na 6 jaar zijn al deze voornemens van de baan, maar Gerrit heeft het geweldig naar zijn zin.

We wensen deze twee enthousiaste jonge ondernemers alle goeds voor de toekomst en we zijn reuzeblij met onze vernieuwde slagerij.

Willemien Hobo

Technische groothandel Op 't Hof

Technische Groothandel Op 't Hof, een bekende naam voor u? Waarschijnlijk wel! Dit jaar bestaat het bedrijf alweer 20 jaar en daarom willen we u, in het ontstaan ervan, een inkijkje geven.

Geschiedenis

Jan werkte in 1998 bij Vos Tweewielers in Wijk en Aalburg. Daar leerde hij Pieter Vos kennen die gereedschappen verkocht. Pieter wilde van zijn inboedel af. Van het één kwam het ander. Jan kon alles overnemen. Op 23 augustus 1999 reed de 17-jarige Jan op zijn brommer naar de Kamer van Koophandel in Tiel om zich in te laten schrijven. Er moest natuurlijk ook

een ruimte gezocht worden om de spullen neer te zetten. Cees Keijnemans stopte met zijn eierhandel en Jan mocht een stukje huren in de voormalige eierschuur. Honderd vierkante meter was wel genoeg, volgens Jan. Nou, alles paste erin en zelfs een kleine werkplaats werd gerealiseerd. Het was een goede tijd aan de Ormelingsstraat!

Na drie jaar werd het toch te klein voor het assortiment wat steeds verder uitbreidde. Er kon een stuk grond gekocht worden aan de Nijverheidstraat 22. Daar mocht een nieuw pand gebouwd worden. Wat een ruimte kregen ze nu!

In 2008 ging Pieter, een broer van Jan, op Urk wonen. Gereedschap verkopen lag hem wel. In de zomer van datzelfde jaar heeft Pieter daar ook een winkel geopend in een gehuurd pand. In 2009 werd het pand in Nederhemert vergroot met 100m² voor een breder assortiment van de stationaire machines. In 2011 kon er op Urk vanwege de groei een nieuw pand geopend worden.

Ook werd in 2011 in Nederhemert gezocht naar andere huisvestingsmogelijkheden vanwege de groei. Op een gegeven moment liep Gerrit Robbemondt binnen met plannen om het industrieterrein uit te breiden met een dwarsweg. Dat bleek een mooie mogelijkheid! In datzelfde jaar kwam Jan Wolfers, zwager van Jan, in het bedrijf werken en Gerben Vat begon met zijn stage. Uiteindelijk mocht Op 't Hof in 2012 een nieuw pand aan de Ambachtshof openen, tegelijk met diverse andere bedrijven in dezelfde straat. Door de overname van Technische Groothandel Versluijs in Veen in 2016 kon het assortiment uitgebreid worden met automaterialen en truck- en aanhangeronderdelen.

Alle drie de vestigingen, met op dit moment 29 medewerkers, zijn zelfstandig, maar op het gebied van inkoop, marketing en diverse dienstverlening wordt er samengewerkt.

Waarvoor kunt u bij Op 't Hof terecht?

Bent u op zoek naar handgereedschap, elektrische of stationaire machines of producten op het gebied van persoonlijke bescherming, aandrijftechniek of reinigingsmiddelen? Bij Op 't Hof bent u op het juiste adres. Van de meeste producten is een ruim assortiment op voorraad en u krijgt altijd een passend advies. Tegenwoordig zijn smeermiddelen en automaterialen ook bij Op 't Hof verkrijgbaar, net als kentekenplaten. In Veendam worden deze gemaakt terwijl u wacht, als u ze in Nederhemert besteld kunt u ze dezelfde dag nog ophalen of ze worden bij u thuisbezorgd.

Voor een duplicaat van uw autosleutels met of zonder transponder en huissleutels met of zonder certificaat kunt u in alle drie de vestigingen terecht. Heeft u een machine of gereedschap nodig, maar wilt u deze niet zelf aanschaffen? U kunt bij ons voor een dag, een week of zelfs langer machines en/of

gereedschap huren. Ongeacht of u als professional of als klusser gebruik maakt van een machine, het zal in de loop van de tijd slijten of toe zijn aan onderhoud. Met onze reparatieservice wordt uw machine vakkundig en zo snel mogelijk gerepareerd door een gecertificeerd medewerker. Ook zijn wij gespecialiseerd in het keuren van elektrische machines, kabelhaspels, verlengsnoeren en klimmaterialen. Wij keuren en certificeren volgens de geldende normen. Goed gereedschap is het halve werk!

Welkom!

Benieuwd wat Op 't Hof voor u kan betekenen? Breng een bezoek aan één van onze winkels en maak kennis met onze medewerkers. Ook bent u van harte welkom tijdens onze open dag op D.V. zaterdag 31 augustus van 10.00 uur tot 15.00 uur, Ambachtshof 2 in Nederhemert!

Minikringloop "De Wissel"

Mini-kringloop 'De Wissel'

We zijn een poosje geleden gestart met onze mini kringloop.

We vinden het allebei leuk om rommelmarkten en kringlopen te bezoeken.

Ineens hadden we het idee: waarom beginnen we zelf geen kringloop?

Dus het een en ander aangeschaft zoals stellingkasten, verlichting, een kassa enz.

Al gauw kregen we van verschillende kanten spullen aangeboden.

We hebben ook wat nieuwe spullen aangeschaft zoals emmers, portemonnees, klei en dergelijke.

Al snel stond alles vol en konden we de eerste snuffelaars ontvangen.

Omdat het boven in de schuur is, kunnen we geen meubels kwijt. Maar dat is helemaal niet erg omdat we dan waarschijnlijk nog veel meer ruimte nodig zouden hebben ;)

Wat hebben we dan wel?

Eigenlijk van alles: speelgoed, huishoudelijke apparaten, lampen, kinderkleding, sfeer-producten, boeken; eigenlijk teveel om op te noemen.

Dus kom maar eens kijken!

Omdat we het puur als hobby zien houden we

de prijzen ook bewust laag.

Zo is het voor iedereen leuk.

Het is gewoon mooi om te zien hoe blij mensen zijn met hun aankoop (van soms maar € 0,10).

Dan hebben ze heerlijk even rondgekeken en een praatje gemaakt: dat is toch veel meer waard!

We zijn alleen op zaterdag geopend (als we tijd hebben) en niet op vaste tijden.

Als het bord aan de straat staat, zijn we open!

Ook op Facebook geven we aan wanneer we geopend zijn.

Dus houdt het in de gaten en hartelijk welkom op Kapelstraat 27a.

Groeten Jan en Nettie Hotting

P.S. Wilt u spullen aanleveren? Dan graag in overleg.

Een nachtje karpervissen

Het verhaal van Rinze van Rijswijk, hoe hij een karper aan de haak sloeg van 16 kg.

Een nachtje op pad met echte karpervissers

Het is nog vroeg in de avond als Arie de Bruijn, een volle neef, mij ophaalt. Wij zijn allebei fanatieke karpervissers en aangezien een karper 's nachts beter aast dan overdag betekent dat voor ons dat we de nacht aan het water doorbrengen. Gelukkig zijn we beiden goed uitgerust met benodigdheden zoals een tent, een stretcher, een slaapzak, verlichting, kookgerei etc. en dan uiteraard een stuk of zes hengels, de onthaakmat, het schepnet, het voer, een waadpak, de weegschaal etc. etc. Echt teveel om op te noemen! Je begrijpt natuurlijk al dat de auto van Arie afgeladen vol zit als we op stap gaan.

Op deze vrijdagavond is het behoorlijk koud en het belooft een nacht te worden met buien en wind. Niet heel fijn, maar in het voorjaar is het altijd wel iets anders. Overigens is de temperatuur ook erg laag, niet gunstig voor de karpervisserij.

We rijden naar de Hurnse Kil, een prachtige visstek. Al drie dagen lang hebben we gevoerd, in de hoop dat de 'grotere karper' wat in de buurt blijft.

Nadat we al onze spullen opgezet en de hengels klaargemaakt hebben is het wachten. Dat hoort ook een beetje bij het leven van een visser. Het is een rustige avond met weinig (karper)activiteit. Omdat het al vroeg donker wordt is er genoeg tijd om te slapen. Bij een aanbeet verklikt de pieper, die aan de lijn bevestigd is, of het tijd wordt om uit bed te springen. Het blijft lang rustig! Het ziet er naar uit dat we deze keer niets gaan vangen. Maar dan wordt het tien voor zeven in de ochtend! Het schelle geluid van de pieper zorgt ervoor dat ik onmiddellijk uit bed spring en naar de

juiste hengel ren. Het is net licht aan het worden (dat is wel makkelijk). En ja hoor, het moet een forse karper zijn! Als ik haar wat dichterbij de kant probeer te krijgen, volgt er wel tien keer een enorme run, waarbij zij meters lijn meeneemt. De kracht van een karper is ongelooflijk groot. Niet te vergelijken met een snoek! Het vraagt dan ook enige tact en ervaring, maar ook tijd om ze veilig op de kant te krijgen. Deze keer heeft het bijna een kwartier geduurd voordat 'madame' zich gewonnen gaf. Een prachtexemplaar (foto).

Een schubkarper deze keer, die op de schaal de 16 kilo aantikt en 1,05 m meet. Een karper is overigens naast een sterke vis ook een taaie vis, die op het droge veel langer overleeft dan andere vissoorten. We hebben dus even de tijd om een aantal handelingen uit te voeren zoals onthaken, wegen, meten, fotograferen. Nadat we de nodige foto's gemaakt hebben zetten we

dit prachtexemplaar weer terug in de natuur. We rollen haar netjes in de grote onthaakmat en dragen ze weer naar het water. Met een forse staartbeweging neemt de karper afscheid van ons. 'We hopen je over een jaar of tien nog eens tegen te komen'!

Voor ons wordt het tijd om op te ruimen. Een rustige nacht met een happy end. Karpervissen is vooral geduld hebben en blij zijn met één of twee grote vissen. Er zijn ook nachten die niets opleveren, soms vier of vijf exemplaren. Hoe dan ook, we zijn weer een nachtje van de straat geweest!

Nog even iets over de karper. De karper, althans in het wild, is een zeer schuwe vis. Karpers kunnen wel 40 jaar oud worden met een lengte van 1,20 m. Dit voorjaar is er in Nederland een exemplaar gevangen van 36 kg, een nieuw Nederlands record! Om dit soort exemplaren te vangen is het handiger om een plekje in Frankrijk of Spanje te zoeken, waar karpers nog wat forser kunnen worden dan in Nederland. Wellicht iets voor de komende jaren.

Dit was mijn kort verslag over een nachtje aan het water. Uiteraard heb ik niet alle details verteld, maar ik hoop dat jullie een klein beetje beeld hebben gekregen van deze prachtige hobby.

Rinze van Rijswijk

Rinze van Rijswijk (15) heeft ook op 9 april van dit jaar een spiegelkarper van 9 kg, gevangen in de Lieskampen.

Winnaar gedichtenwedstrijd!

Anthonie op 't Hof wint gedichtenwedstrijd op "De Wegwijzer".

In het kader van de dodenherdenking op 4 mei 2019 schreven de gemeente Zaltbommel en het 4 mei comité Zaltbommel een gedichtenwedstrijd uit.

Alle basisscholen in de gemeente Zaltbommel kregen een uitnodiging om mee te doen. Negen scholen uit onze gemeente leverden een bijdrage!

De jury kreeg 43 poëtische werken ter beoordeling voorgelegd.

Juryoordeel

De Jury, bestaande uit Mary Grootes, voorzitter van het 4 mei comité gemeente Zaltbommel, Diana Groeneveld, Dick van Gameren, raadslid Nico van Wijk en Dirk Brugmans, las met veel plezier de ingestuurde gedichten. De jury heeft vooral gelet op taalgebruik, ritmiek en uitstraling. De jury was aangenaam verrast door de inzendingen. Wat opviel was het inleveringsvermogen van de dichters en de verschillende invalshoeken. De meeste deelnemende dichters tonen zich

betrokken bij herdenken, vieren en vooral vrijheid.

Gedichten bij herdenking

Van elke school koos de jury een winnend gedicht uit. Op "De Wegwijzer" werd de gedichtenwedstrijd gewonnen door Anthonie op 't Hof. Vanuit de jury brachten Mary Grootes, Diana Groeneveld en Dirk Brugmans een bezoek aan de school om aan Anthonie de prijs uit te reiken. Eerst las Diana Groeneveld het juryrapport voor. Mary Grootes had een korte toespraak en vertelde dat de jury van oordeel was dat Anthonie in zijn gedicht een brede blik had met een paar kernwoorden die zeggen waarom wij dit herdenken. Anthonie las zijn gedicht voor in de klas. Dirk Brugmans overhandigde Anthonie het stripboek "De Ontdekking". Dit boek is een uitgave van de Anne Frank Stichting en het Verzetsmuseum Friesland.

Tijdens de dodenherdenking op zaterdagavond 4 mei op de algemene begraafplaats in Nederhemert heeft Anthonie zijn gedicht voorgelezen.

Dirk Brugmans

Wachthuisje geopend!

Opening nieuw wachthuis

Op 1 juni hebben we een feestelijk tintje gegeven aan de ingebruikname van ons nieuwe wachthuis door het officieel te laten openen.

Het weer was ons gunstig gezind, daardoor konden we iedereen buiten ontvangen met koffie en cake.

Om 15.00 heeft wethouder Bragt het wachthuis officieel geopend door op onze scheepshoorn te blazen, die voor de gelegenheid flink was opgepoetst. Voorzitter René Vos heeft een korte toespraak gehouden over het tot stand komen van ons nieuwe wachthuis.

Maar de unit was eigenlijk versleten en een nieuwe plaatsen werd kostbaar.

Toen kwam de oplossing uit een onverwachte hoek. Dirk Bruygom, onze buurman, was bezig met de inrichting van zijn tuin. Hij wilde graag vrij zicht op de Maas en stelde voor een wachthuisje voor ons te bouwen aan de andere kant van de Veerdam, kosteloos. Ook van de gemeente Zaltbommel kregen we alle medewerking. Tevens was er de mogelijkheid om het wachthuisje te voorzien van een toilet! En met de hulp van onze vrijwilligers en veermannen werd de elektra aangelegd, de keuken geplaatst en het geheel geleverd, wat uiteindelijk tot ons prachtige wachthuisje heeft geleid.

Daarna was het tijd voor een hapje en drankje en was er uiteraard gelegenheid om ons nieuwe wachthuis te bewonderen.

Bij deze willen wij als Stichting "t Veer" iedereen dan ook hartelijk bedanken die zijn of haar medewerking en hulp heeft verleend. We zijn

Trots op ons wachthuis waar we hopelijk weer jaren mee vooruit kunnen.

René Vos

Het wachthuisje wordt gebruikt door de veermannen die hier wachten tot er iemand wil overvaren. Ze hebben nu de beschikking over een toilet, keukentje en een werkplaats. (red.)

Getrouwd!

Column "De vrouw met de hond"

De vrouw met de hond.

De Brievenbus van Zuid

Ik heb een altijd mooi, blijvend uitzicht. Het lijkt alsof ik hier eenzaam sta maar dat is zeker niet het geval. De ooievaars bewonen weer hun nest en laten zich klepperend horen. Hazen rennen razendsnel of speels voorbij. Vogels rusten op mij uit. De mens bewerkt zijn land. En in de verte, aan de overkant van de rivier, draait de molen en slaat de kerkklok. En de gezellige speeltuinperiode is weer aangebroken. Kindergelach- en gehuil klinkt op en schalt over 'Zuid'. Wandelaars, fietsers en automobilisten passeren mij. In het voorjaar, de periode wanneer de pont weer vaart, komt alles langzaam op gang. Toegroeiend naar het drukke hoogtepunt van de zomer. Om daarna, via de herfst, weer af te dalen naar de stilte van de koude winter. Maar ook dan passeert er nog wel iemand mij, al is het minder. Zoals die vrouw met haar hond, door regen en wind, altijd. Soms stopt er iemand bij mij en doe iets in mijn mond zodat mijn buik weer gevuld wordt. Gevuld met vreugde, blijdschap of verdriet, droefheid. Het ligt boven op elkaar. Of er glijdt een bericht naar binnen met enkel zakelijke informatie, maar dat wordt steeds minder. Mijn mond kan niet vertellen wat ik zoal herberg. Maar als ik kon spreken...dan had ik veel, heel veel te vertellen. En al die berichten gaan via mij van de een naar de ander. Het is goed dat ik zwijg. Ik bevat veel informatie die ik in alle stilte mag doorgeven. Maar mijn mond krijgt de laatste tijd steeds minder berichten naar binnen geschoven. Vaak is mijn buik niet vol genoeg. Een magere periode is aangebroken. Mijn uitzicht is prachtig, en ik sta hier op een unieke mooie plek. Maar wie kan mij mijn vooruitzicht vertellen? Hoelang zal ik De Brievenbus van Zuid hier nog staan? Wie kan mij dat vertellen?

20 vragen aan...

20 vragen aan...

1. Naam: **Wiena Verheij**
2. Adres: Ormelingsstraat 9 Nederhemert
3. Geboorteplaats en datum: Nederhemert 16-02-1959
4. Beroep/opleiding: Huisvrouw. UMBO
5. Relatie: Gehuwd met Hans en 8 Dochters
6. Hobby's: Fietsen
7. Liefingsmuziek: Christelijke muziek
8. Favoriete lectuur/boeken/film/serie: Verschillende tijdschriften waaronder Gezinsgids, Terdege, Landleven.
9. Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan: Ja iedere woensdag ochtend sport ik in het gezondheidscentrum. Gezellig in een groep.
10. Liefelingseten: Bami pangang
11. Waar ben je trots op in je leven: Op ons gezin en de 21 kleinkinderen.
12. Mooiste/leukste vakantieplek: Mooiste buitenland zuid Frankrijk en Mallorca.
Leukste: De kleine Belfies waar we al meer dan 30 jaar van de partij zijn.
Gezellig met de familie naar Hardenberg.
13. Heb je ergens spijt van: Iedereen heeft fouten maar daar leer je weer van.
14. Wie bewonder je het meest en waarom: M'n moeder Diena van Genderen hoe ze door de moeilijke en zware periodes altijd weer positief en dankbaar is.
15. Leukste jeugdherinnering: De gezelligheid bij fam L. van Wijk.
16. Wie wil je ooit nog eens ontmoeten: Reünie van de lagere school.
17. Waar voel je je het meest bij betrokken: Gezin, school, kerk en vrouwenvereniging.
18. Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn: Hondenpoep op straat. Subsidie op anti-blafbanden.
19. Wat vind je het leukste aan Nederhemert: De gezelligheid van een dorp.
Ons kent ons.
20. Aan wie moeten wij de volgende keer de 20 vragen stellen:

Aan Karel Dekkers

Een Hèmertse in het buitenland

Maria van der Vliet in Duitsland

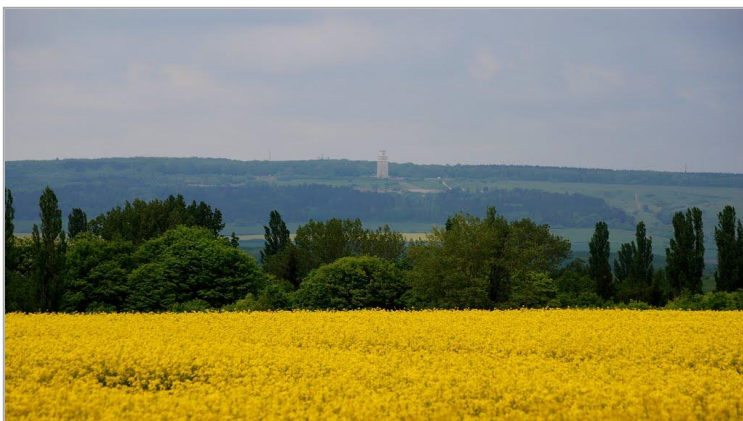
Thuis- Zuhause

Inmiddels woon ik al meer als de helft van mijn leven in Duitsland. En door jullie vraag of ik iets wilde schrijven als “Hèmertse” die naar ons buurland vertrokken is, ben ik in mijn gedachten een aantal jaren teruggegaan.

Op een terras in 1993 in Singapore stelde mijn verloofde toen de vraag of ik mee wilde naar Duitsland. Mijn eerste reactie was terughoudend, maar in de loop van de tijd veranderde dat. Jong, vol goede moed op weg naar het onbekende, besloten Marcel en ik na ons trouwen richting het Oosten te vertrekken om een staalbouwfirma mee op te starten.

Na ons huwelijk hebben we eerst een half jaar in Rijssen gewoond. Daarna zijn we in april 1995 naar Groß-Umstadt in de buurt bij Frankfurt gaan wonen. Op dat moment was daar nog het bureau gevestigd

van de zaak die in Oost-Duitsland werd opgebouwd.

Als verpleegkundige ben ik toen voor een echtpaar gaan werken waarvan de mevrouw door de ziekte ALS steeds meer afhankelijk werd van dagelijkse zorg. Deze mensen hadden een vakantiehuis in Noorwegen en zo kwam het dat ik met hen drie maanden in het hoge noorden geleefd heb.

Dit was achteraf gezien heel goed voor mijn Duitse taal. En ik heb genoten van de natuur en de fjorden. En de rotsformaties met de vermeende “trollen” zijn adembenemend.

De plannen van de nieuwe firma werden steeds concreter en in Sachsen-Anhalt, in het kleine stadje Eckartsberga, vonden wij een huis.

Onze familie hielp mee met de renovatie en zo werd dat voor ons een “thuis”.

In het Toscane van Duitsland, met zijn heuvelachtige en prachtige grote gele velden als het koolzaad bloeit. In de buurt van mooie steden zoals Weimar en Naumburg werden in de daarop volgende jaren onze drie kinderen, Irene, Joachim en David in de klokkenstad Apolda geboren.

Het was een goede, intensieve tijd waarin we vrienden voor het leven hebben gevonden.

Door de kerkgemeenschap, de kindergarten, het kerkkoor en de cantorij leerden we veel mensen kennen.

In het Duits is er een gezegde: “Wie man in den Wald hinein ruft, so schallt es heraus”.

Dit geldt voor mij, waar ik ook woon. In mijn achterhoofd had

ik altijd de gedachte dat de mensen die er wonen hun familie en eigen kennissenkring hebben en dus niet echt op jou zitten te wachten. Mijn ervaring is dat als je je openstelt en er moeite voor doet, dan leer je mensen kennen. Kortom; zoals je doet, zo je ontmoet.

De tekst van Mattheus 18 vers 20: "Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in het midden van hen", hebben wij vaak in het oosten ervaren als wij met onze familie 1/3 van de kerkgoers waren.

In de zomer vond de kerkdienst in de kerk plaats en in de winter hielden we kerk in een kleine ruimte bij de pastorie, waarvoor zondagsmorgens eerst nog kolen gesleept en verwarmd moesten worden.

Als "die Höllander" waren we anders en in het begin werden we nagekeken, en 'beobachtet', wat natuurlijk met de geschiedenis van de vroegere DDR-dictatuur te maken had. Dat wij de zondag als rustdag benut hebben in een huis waar nog heel veel gedaan moest worden, was voor velen ondenkbaar.

Regelmatig kregen we bezoek van onze families en dat waren fijne dagen. Bijzonder omdat je elkaar door de afstand niet vaak zag. Nederlands brood, peperkoek, rozijntjes en liters Karvan-cevitam werden dan meegebracht.

De combinatie van de Nederlandse en Duitse keuren smaakt alleen maar naar meer. Gebruiken zoals een adventskalender, Osterlachen (een gebruik om zich op paaszondag na een wandeling bij een bron met koud water fris te maken), bij een feest meer dan één stuk "Kuchen" te eten en niet te vergeten de "Thüringen Bratwurst" leerden wij kennen en waarderen.

De combinatie van onze Nederlandse roots en de Duitse cultuur heb ik als een verrijking ervaren. Hoe kan het ook anders als je een tijd in de omgeving woont waar Goethe en Schiller hebben gewoond en gewerkt. De Duitse taal werd voor mij steeds mooier en raakte mijn ziel. Soms denken mensen dat ik uit Engeland of uit het hoge noorden kom, mijn accent zal ik blijven houden.

De kinderen heb ik de eerste jaren aan de hand van lesprogramma's van de Wereldschool Nederlandse lesgegeven. Tweetalig opgevoed zijn heeft zijn voordelen, lastig blijft voor mij af en toe de Duitse grammatica. En inmiddels ook de Nederlandse grammatica.

Onze Nederlandse nationaliteit hebben we allemaal nog en de "goodwill" die ik als Nederlandse tegemoet kom ervaar ik vaak. De reactie dat wij hier wonen "obwohl Holland so schön ist", begrijpen velen niet. En het "aber" klinkt hier vaker dan in Nederland. Soms kan het de indruk wekken dat problemen gezocht worden. De Nederlandse mentaliteit is ongecompliceerder, naar oplossingen zoekend.

Het hiërarchische, afstandelijke heeft in al die jaren bij mij ook zijn sporen achter gelaten. Ik let er zeer zeker op wie ik met "Sie" en wie ik met "Du" aanspreek.

In 2006 zijn we weer wegens werk verhuisd en ditmaal vonden we een "thuis" in de hanzestad Wesel. Niet zover van de grens en de afstand naar onze familie werd aanzienlijk kleiner. Prompt kwam dan ook een reactie: "Zijn jullie er alweer?"

Door het vlakke land hier aan "der Niederrhein" fietsen we gelukkig ook weer meer en "oranje" is en blijft een deel van ons. Trots was ik op mijn jongste zoon toen hij als enige in oranje T-shirt een public viewing bijwoonde tijdens de voetbalkampioenschappen, Duitsland tegen Nederland. Deze rivaliteit zal nog wel heel lang blijven bestaan.

Ik woon nu met onze twee zonen in Wesel en onze dochter studeert in Bielefeld. Nadat ik een poos bij een begrafenisondernemer heb gewerkt, heb ik de opleiding tot ritueelbegeleider in Apeldoorn gevolgd. Vorig jaar maart ben ik voor mijzelf begonnen als ritueelbegeleider bij "ein Wortweiter". Ik schrijf persoonlijke levensverhalen en begeleid dan de begrafenis. Daarnaast werk ik in een woongroep waar mensen met een beperking wonen.

Hoe het leven ook verloopt, ik kan mij zowel in Nederhemert, als in Eckartsberga of in Wesel

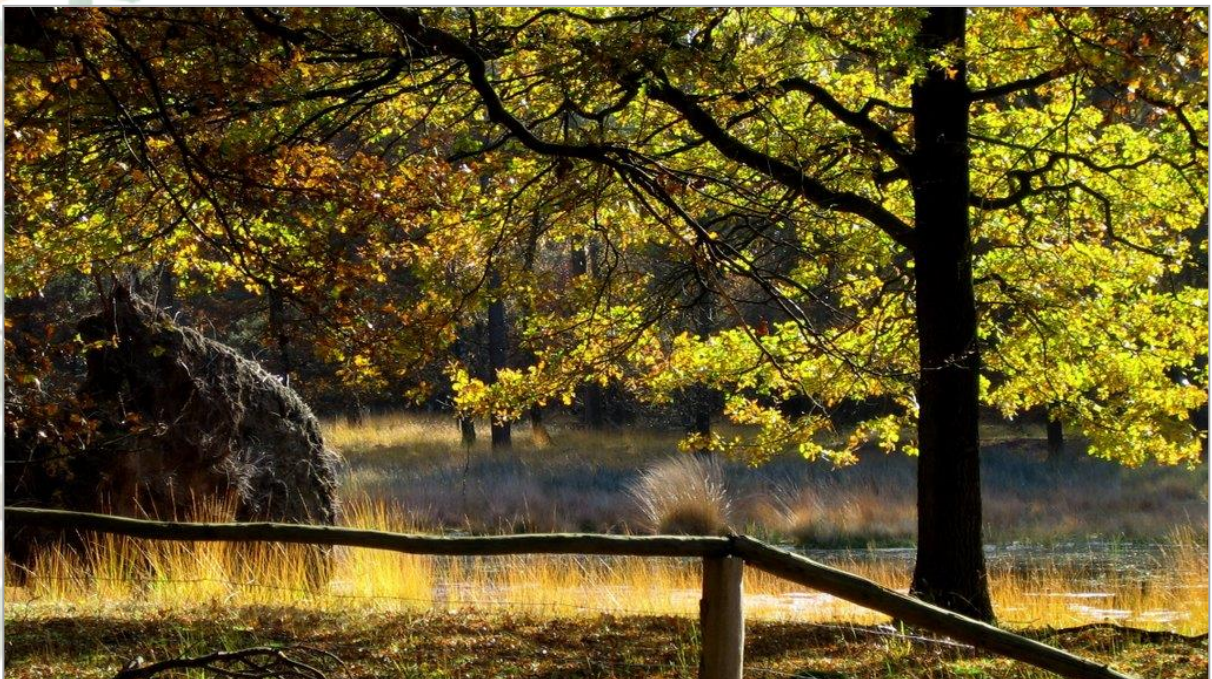
thuis voelen omdat ik zelf mijn thuis, "mein Zuhause" kan creëren met de mensen om mij heen die mij lief zijn.

Vanuit Nederhemert ben ik op weg gegaan und das Gedicht von Rose Ausländer spricht mir aus der Seele:

.....viele Wege wo ich Erfahrungen sammeln konnte, die ich nicht hätte missen wollen.

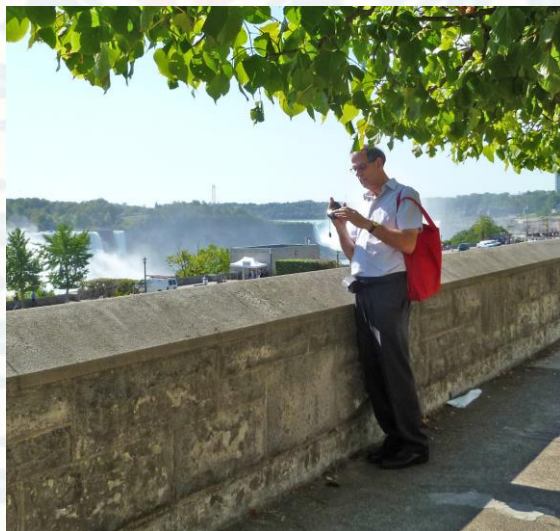
Ria van der Vliet

*Wege
wollen gegangen werden
geh –ein Wort weiter-
gradaus schräg
hinauf hinab
finde deinen Schritt
im Sternenuwald
Licht kleidet dich im
Schatten
Geh
in den Steinbruch
der Wörter*

Column Jan van Wijk

De familie Bouman

In mijn vorige aflevering schreef ik over mijn eigen familie Van Wij(c)k. Deze keer krijgen onze lezers de familie van mijn moederskant onder ogen: Bouman. Van onze fam. Van Wijk is in Hemert vandaag niet veel meer te vinden. Van de familie Bouman des te meer.

Wie naar de oorsprong van deze familie zoekt, stuit op een merkwaardig iets. De oudst bekende stamvader van de fam. Bouman blijkt te heten: Cornelis Eijmbertsz **van Wijck**, geboren te Wijk in het jaar 1550. Deze man kreeg twee zoons: Jan Cornelis Eijmerts van Wijck (1570) en ene Bastiaen Cornelisz **Bouman** (1575). Dus zijn jongste zoon had een andere achternaam, nl. Bouman!

Hoe dat kan, is mij een raadsel. Mogelijk is Bastiaen op latere leeftijd een 'bouman' (landbouwer) geworden en heet hij daarom zo. Maar dat blijft gissen. De burgerlijke stand was in de 16^e eeuw nog niet zo op orde als in onze tijd.

In ieder geval stammen de 'Boumannen' in Hemert allemaal af van deze Bastiaen. De voornaam 'Eijmbert' (afkomstig van die 'Van Wijck' in het begin) komt in deze familie daarna nog regelmatig voor. Mijn oudtante Frees (echtgenote van mijn oudoom Gerrit Bouman)

vertelde eens dat er in Vught een zekere Eim Bouman woonde die ook familie is. Jaren geleden was daar het bedrijf A.V.O.B. gevestigd, een bedrijf dat zich o.a. bezighield was daarvan de directeur.

Zoals bij iedere familie in Hemert zijn ook de 'Boumannen' uitgewaaid naar andere dorpen in de Bommelerwaard. De vroegere bakker Bouman in Aalst behoort er ook bij. Verder bevindt zich ook een tak in Nieuwaal en Gameren.

Bekende voornamen binnen deze familie zijn: Dirk, Jacob, Claes, Maria, Jan, Adriana en Heiltje en nog veel meer.

Hoe kwamen de Boumannen in Hemert terecht? Een zekere Jan Bouman (1809), van beroep bakkersknecht, verhuisde in het begin van de 19^e eeuw van Wijk naar Nederhemert. Hij was getrouwd met Wilhelmina (Mina) Ruijschoot. Deze Mina zit in het voorgeslacht van de vroegere notaris Ruijschoot te Heusden. In Hemert heeft vroeger een schipper gewoond die Ruijschoot heette. Hij woonde op Maasdijk 70, waar vroeger Hannes van Hemme en Dit woonden.

Jan de bakkersknecht kreeg met zijn Mina een aantal kinderen waaronder hun jongste zoon: Willem Adrianus. Dat is mijn overgrootvader van mijn moederskant. Hij trouwde met Aagtje van Genderen en zij kregen 13 kinderen waarvan menig een jong is overleden. Zij kregen twee dochters Wilhelmina, die zij resp. Mijntje en Mien noemden. Daarnaast kwamen een aantal zonen: mijn opa Jan Gerrit (1874), zijn broer Gerrit (1882) en nog een zus Janna (1881).

Mijntje en Mien trouwden resp. met Marcus Hendrik van der Kaay uit Zaltbommel en Mien trouwde met Peter Vos, de smid. Gerrit en Janna vonden hun grote liefde in Frederika Sophia (Frees) van Wijgerden uit Bruchem en Janna in Engelbertus (Bart) van Heemskerk.

Van de generaties voor ons - ik spreek nu als een halve Bouman - weet ik verschillende

uitspraken, opgetekend uit de mond van o.a. mijn ouders.

* Over mijn oudoom Gerrit Bouman werd in het dorp verteld dat hij een frees had gekocht (Hij ging trouwen met zijn Frees uit Bruchem).

* Mijn opa Jan Bouman nam op een nieuwjaarsdag een borrel met de woorden 'dat er nog velen mogen volgen' (Of hij daarmee de borrels bedoelde of de jaren is niet bekend).

* Mijn oma Anna Bouman-Verheij pleegde te zeggen: 'Wie zichzelf bewaart, bewaart geen rotte appel'. (Zij bedoelde dat je je met kou goed moest aankleden).

* Mijn overgrootmoeder Aagtje Bouman-van Genderen was niet voor de poes. Van haar kleindochter Mina van Bsjaan van Ooijen hoorde ik het volgende:

Mina had met haar zus de was gedaan voor opoe en de lakens op het gras gelegd (op de bleek). Haar opoe Aagtje kwam, steunend op haar stok, de zaak inspecteren. Met haar stok tilde zij de lakens op en sommeerde haar kleindochters die opnieuw te wassen, want ze waren niet schoon genoeg, zo vond zij. De jongedames hadden het maar te doen, want anders waaide er wat! Ja, het was toen ook al wat.

De familie Bouman is vanzelfsprekend verwant met andere Hèmertse families, o.a. Bruijgom, Van Ooijen en Bodmer. Aletta Bouman (1840) in Nederhemert was een dochter van Jan Bouman en Wilhelmina Ruijschoot. Aletta trouwde in december 1864 met Willem van Ooijen, zoon van Theunis van Ooijen en Elizabeth Struijk. Van dit echtpaar stammen een hele ris Van Ooijens in Hemert af.

De naam 'Wilhelmina' leeft voort in o.a. de naam van mijn overgrootvader Willem Adrianus, mijn oudtante Mien (van Peer de smid), Mina van Bsjaan van Ooijen, mijn moeder en ook bijv. in die van Mien van Ooijen (Mien den hoed) en Mien Baijense-van Ooijen. Allemaal Wilhelmina's dus. Onze jongste zoon Wilco heet naar zijn oma: Willem Jacob, dus indirect naar Wilhelmina Ruijschoot.

In een vorige aflevering meldde ik dat een zekere Dina Bouman (kleindochter van Jan en Mina Bouman-Ruijschoot) trouwde met de oude Toon Bodmer. Dina van Genderen-Bodmer heet indirect naar haar.

Ook de fam. Bouman die in de Kapelstraat heeft gewoond (Lies en Anna) is direct verwant aan de Boumannen. Hun kinderen zijn Kees (overleden in 2017) en Joke.

Een zus van Lies is Gerritje Hendrika (Gèèr), gehuwd met Dirk van Ooijen. Zij zijn de ouders van o.a. Jan, Willie, Jet, Cor en Dirk van Ooijen. Verschillenden van hun kinderen dragen de voornamen van (de oude) Dirk en zijn vrouw.

Ik kijk nog even rond in mijn eigen stam. Mijn moeder was de oudste van opa Jan en oma Anna. Zij had twee voornamen: Wilhelmina Jacoba en is vernoemd naar haar opa Willem Adrianus Bouman en haar andere opa Jacob Verheij, de veerman. Mijn moeders zus was Geertrui, mijn tante Trui die naast ons woonde op Maasdijk 15. Verder waren er mijn ooms Arie (Aai), Jacob (Jaap), Willem en Dirk. Mijn oom Arie kwam op een zaterdagmiddag (9 juni 1962) door een bizar ongeluk om het leven doordat hij viel in een zeis. Dit ongeluk haalde zelfs het ANP-nieuws van die zaterdagavond. De verslagenheid in het dorp was groot. Hij was pas verkozen tot kerkvoogd en was daar heel blij mee en wilde als zodanig zo graag aan de slag.

Ten slotte: De naam 'Bouman' betekent dat iemand landbouwer of tuinman was. In Amsterdam, Rotterdam en het Land van Heusden (Wijk en Aalburg) zijn dichte concentraties Bouman. Zaltbommel telde in 2007 136 'Boumannen' of op z'n Hèmers: 'Bommannen'.

Jan van Wijk

Zijn hobby werd z'n werk...

Met enige regelmaat rijdt er een busje van de brandweer door het dorp. Grote kans dat de chauffeur van dit voertuig Lean Remmerde is. Lean werkt sinds 2007 beroepsmatig bij de brandweer. Eerst bij de brandweer van Buren en Culemborg en sinds 2016 als teamleider van de posten in de Bommelerwaard. Sinds 2017 woont Lean met zijn gezin weer in Nederhemert, na acht jaar in Maurik te hebben gewoond. Tijd voor een interview.

Lean is getrouwd met Anne-Carlijn Remmerde-Blom. Samen hebben ze drie kinderen: Wim (5), Bram (2,5) en Rijk (1). Ze hebben in 2018 het ouderlijk huis van Lean aan de Maasdijk in Nederhemert gekocht. Op dit moment wordt de laatste hand gelegd aan de grootschalige verbouwing.

Wim Remmerde, de vader van Lean, is 33 jaar lid geweest van de brandweer in Nederhemert. Zoals bij veel brandweermensen is het brandweervak dan ook met de paplepel ingegoten. Al vanaf jonge leeftijd was het de wens van Lean om van de brandweer zijn werk te maken. Na het doorlopen van het vwo is hij Integrale Veiligheidskunde gaan studeren in Utrecht. Na het behalen van zijn diploma heeft hij gesolliciteerd voor de voltijds-

officiersopleiding van de Brandweeracademie in Arnhem. Om hier te geraken moest een pittige werving- en selectieprocedure doorlopen worden. Uit 400 kandidaten werden uiteindelijk 24 kandidaten toegelaten tot de 47ste leergang tot brandweerofficier. Lean behoorde tot één van de 24. Van 2005 tot en met 2007 werd hij klaargestoomd voor het vak van brandweerofficier. Na afronding van de officiersopleiding solliciteerde Lean voor een baan bij het toenmalige brandweercluster Buren-Culemborg. Hij werd aangenomen en aangesteld als teamleider Bedrijfsvoering en Officier van Dienst. Na een aantal jaren kon Lean doorgroeien naar de functie van teamleider Incidentbestrijding. In deze functie was hij verantwoordelijk voor de geoefendheid en paraatheid van de vijf brandweerposten in de gemeenten Buren en Culemborg. Per 1 januari 2016 hielden de brandweerclusters op te bestaan. De acht gemeentelijke brandweerclusters in Gelderland-Zuid gingen op in één grote organisatie: de veiligheidsregio. Met die reorganisatie gingen ook alle functies op de schop. Lean ging aan het werk als teamleider Vakbekwaamheid, gecombineerd met het teamleiderschap van de zes brandweerposten in de Bommelerwaard. Het team Vakbekwaamheid verzorgt voor al het brandweerpersoneel in de Veiligheidsregio Gelderland-Zuid (36 brandweerposten en +/- 1000 personen) de opleidingen, trainingen en bijscholingen.

Crisisbeheersing in een notendop

Hulpverleningsorganisaties die aan de reguliere incidentbestrijding deelnemen, denk aan politie, brandweer en GHOR, worden doorgaans ter plaatse aangestuurd door de hulpverlener met de hoogste rang. Een bevelvoerder van de brandweer geeft leiding aan de brandweelieden, een chef van dienst geeft leiding aan de politieagenten enz. In een enkel geval komt direct een Officier van Dienst (OvD) ter plaatse, bijvoorbeeld bij de GHOR indien drie ambulances voor één incident worden ingezet. Een gezamenlijk overleg van deze hulpverleners met de hoogste rang wordt motorkapoverleg genoemd. Deze term is

ontstaan doordat het gewoonweg gemakkelijk overleggen is rondom een motorkap (je kunt er bijvoorbeeld ook een plattegrond op kwijt).

Indien er behoefte is aan een gecoördineerde inzet conform de GRIP-structuur, dan schalen de hulpverleningsorganisaties op. Vanaf GRIP-fase 1 komt er een zogeheten Commando Plaats Incident (CoPI) ter plaatse. Het CoPI is een overleglocatie waarin de hulpverleningsorganisaties met elkaar kunnen afstemmen hoe men de operationele incidentbestrijding aanpakken. Dit CoPI is een mobiele overleglocatie (een omgebouwde container). Indien opgeschaald is, wordt van iedere betrokken hulpverleningsorganisatie een Officier van Dienst (OvD) gealarmeerd. Deze OvD's voeren het gecoördineerde overleg in het CoPI. Zij zijn vanaf dat moment de hoogst leidinggevenden van de individuele diensten. De voorzitter van het CoPI wordt *leider CoPI* genoemd. Hij/zij zit het overleg voor. De leider CoPI geeft ook ontkleurd leiding. Dit betekent dat hij het overleg niet voorziet vanuit zijn eigen organisatie, maar alle belangen evenredig zal afwegen.

Inmiddels vervult Lean de functie van landelijk coördinator Specialisme Technische Hulpverlening. Hij doet dit op basis van detachering. De Veiligheidsregio's zijn er aan gehouden personeel te detacheren aan het Instituut Fysieke Veiligheid en Brandweer Nederland. Dit personeel geeft vorm aan landelijke projecten. Lean combineert deze functie met die van teamleider posten van de brandweerposten in de Bommelerwaard. Daarnaast is Lean sinds 2017 aangesteld als Hoofdofficier van Dienst (HOvD) en Adviseur Gevaarlijke Stoffen. Eens per vijf weken draait Lean een week piket en is hij oproepbaar voor incidenten in het westelijke deel van de Veiligheidsregio Gelderland-Zuid.

Specialisme Technische Hulpverlening (STH)

Deze specialistische teams worden ingezet bij incidenten waarbij instorting dreigt of heeft plaatsgevonden, of de slachtoffers met de standaard basisinzet niet te bereiken zijn. Ook bij grootschalige incidenten op het spoor kan STH worden ingezet. Het gaat hier om

incidenten die zich zelden voordoen, maar waarvan de impact bijzonder groot is. Om efficiënt en effectief bij dergelijke incidenten op te treden, is het Specialisme Technische Hulpverlening (STH) op landelijk niveau georganiseerd.

Een STH-team wordt ingezet ter ondersteuning van de basisbrandweezorg en verzorgt de volgende taken:

- Het stabiliseren (en zorgen dat er veilig gewerkt kan worden) van de directe werkomgeving van de hulpverleners.
- Het lokaliseren van slachtoffers (waar geen visueel of audio-contact mee is).
- Het creëren van toegang tot slachtoffers.
- Het redden van slachtoffers.

Op basis van de risico en dekking is op vijf locaties in Nederland (Drachten, Zwolle, Alphen aan de Rijn, Beusichem en Tilburg) STH-uitrusting geplaatst. In totaal 150 mensen zorgen voor een complete dekking, 24 uur per dag 7 dagen per week en 365 dagen per jaar.

De brandweer in de Bommelerwaard wordt gevormd door zes posten: Brakel, Gameren, Hedel, Kerkdriel, Nederhemert en Zaltbommel. Al deze posten worden bemenst door vrijwilligers. In de huidige tijd is het een uitdaging om voldoende mensen te vinden en te binden die overdag ook beschikbaar zijn in het dorp. Bijna elke post is dan ook op zoek naar versterking. Zit je dit artikel te lezen en heb je interesse in een uitdagende en leuke hobby bij de brandweer? Loop dan eens binnen in één van de zes kazernes.

Foto: Gedecoreerden korpsavond Nederhemert 2018 (D.Brugmans)

Namen op huizen

ONDER HET SCHILDERS DAK

De vraag van Dirk Brugmans een stukje te schrijven voor "De Dorpskrant", over het uithangbord Molenstraat 9 te Nederhemert heb ik met veel plezier aanvaard!

Vooraf omdat juist hij dat vroeg, het heeft namelijk ook wel een relatie met Dirk.

Jaren geleden, toen Bep van der Meijden, ja ja, toen nog Bep van der Meijden, bij ons in de winkel werkte vond de eerste verbouwing plaats. We wilden toen graag een naam voor de winkel. We vroegen aan Bep mee te denken en het was juist zij die met deze naam kwam.

"Onder het schildersdak"moest het worden, want het was toch met het schildersbedrijf van Lies van Diggelen begonnen.

Dat vonden wij prachtig!

Overigens hebben Bep en ik jarenlang heel fijn samen gewerkt in de winkel die toen op Molenstraat 9 was gevestigd.

Men heeft volgens mij gewoon altijd gezegd: "Gauw efkes bij Rennie's naor de winkel".

Rennie van Diggelen
Delwijnen

Nieuwe inwoners

Hallo dorpsgenoten. Mijn naam is Roeland van Steenberg, ik ben 28 lentes jong en mag me sinds september vorig jaar officieel een trotse inwoner van het prachtige Nederhemert noemen!

Alweer even geleden, in oktober 2017, werd ik door mijn broer en schoonzus (Martijn en Inge uit de Sleutelbloemstraat) geattendeerd op een advertentie in een plaatselijk krantje waar ik de naam even niet meer van weet. In de paginagrote advertentie van woonstichting de Kernen werd melding gemaakt van een te koop staande woning aan de Hofstraat 30 te Nederhemert. Op dat moment was ik nog woonachtig aan de Brabantse kant van de Maas en wel in Wijk en Aalburg.

Ik was niet echt op zoek naar een woning op het moment, maar dit leek toch wel een hele interessante aanbieding. Ten eerste wilde ik graag in de regio blijven wonen. Doordat Martijn en Inge al een jaar of zeven in Nederhemert woonden kende ik hier al een aardige groep mensen en was Nederhemert dus al bekend gebied. Ten tweede was het huis precies wat ik zocht en dat in de juiste prijsklasse. Dus een paar maanden later op 29 december 2017 was de koop volledig afgerond en was ik huiseigenaar in Nederhemert. Voor velen een droom, voor slechts een enkeling de realiteit.

Optimistisch als ik ben (en naïef wat bouwen en klussen betreft), dacht ik dat ik er met een paar maandjes doorwerken wel klaar mee zou zijn en rustig met de beentjes op tafel op de bank zou zitten. Niets bleek minder waar en uiteindelijk was deze heugelijke dag pas aangebroken op 27 september 2018. Negen maanden later dus, een zware bevalling. En

zonder de hulp van mijn broer, mijn zwagers, mijn ouders en een stel vrienden had dit waarschijnlijk negen jaar geduurd. Maar dat alles mocht de pret niet drukken. Daarbij bracht al het klussen ook wel wat voordelen met zich mee. Want waar ik van tevoren nog enkel boekhouder was, was ik na afloop ook (amateur-) stukadoor, metselaar, timmerman, loodgieter, schilder en binnenhuisarchitect. Altijd handig.

Dan iets meer over de bewoner zelf. Zoals al bekend ben ik opgegroeid in Wijk en Aalburg als jongste telg in een gezin met vier kinderen. Boven mij bevinden zich nog twee zussen en één broer. Mijn jongste zus was tot voor kort ook woonachtig in Nederhemert maar zij en mijn zwager zijn de omgekeerde weg bewandeld en wonen nu weer in Wijk en Aalburg.

Ik werk bij een accountantskantoor in Breda. Binnen ons kantoor ben ik verantwoordelijk voor de planning en bezetting en verzorg ik verder de jaarrekening en alle overige administratieve zaken voor voornamelijk agrarische klanten. Hier vul ik doordeweeks mijn dagen mee, in het weekend ben ik nog steeds actief in het geel-zwarte tenue van Wilhelmina '26 als laatste man van het 4e elftal. Verder hou ik nog van fietsen met onze Martijn en het volgen van deze sporten.

Als laatste ben ik in het weekend af en toe te vinden in de gezellige dorpskroeg L&L, waar ook het idee om deze introductie over mijzelf te schrijven is ontstaan door onze barman René van de Werken. Ik hoop hij een beetje tevreden is.

Ik hoop dat het voor iedereen nu een beetje duidelijk is wie die knaap uit de Hofstraat is. Wellicht kom ik jullie nog eens tegen!

Roeland van Steenberg

Afscheid van Richard van de 'Speeltuin'

Eilandse Speeltuin: wisseling van de wacht

Het vertrouwde gezicht van Richard Kastelijn (1960) zullen we niet meer vaak in de Speeltuin op 't Eiland zien. De familie Van Wassenaer is eigenaar geworden van dit nostalgische stekje. We spreken met Richard en zijn vrouw Frencie (1960) over het verleden, het heden en de toekomst.

Hoe het begon

In een grijs verleden was er al een Theetuin op 't Eiland, gerund door Ot en Trui van der Werken. Ruim honderd jaar geleden breidden zij die Tuin uit met een eenvoudige wip en schommel. Het zou de start zijn van wat we nu de Speeltuin noemen, tot voor kort beheerd door Richard Kastelijn die vertelt: "De meeste toestellen zijn nog door mijn opa, Bas Boere (de opvolger van de eerder genoemde Ot en Trui), in de jaren vijftig gekocht. Als je alles goed onderhoudt, blijken die speelvoorzieningen onverslijtbaar. De toestellen moeten anno nu aan de strengste veiligheidseisen voldoen en wij doorstonden de testen telkens met glans. Na mijn opa is de speeltuin voortgezet door mijn moeder Betsie Boere die trouwde met mijn vader Jan Kastelijn.

Wanneer nam je de Speeltuin over van je ouders?

"Tot 1992 werkte ik in de catering bij de KLM. Op de dagen dat ik vrij was, hielp ik mijn moeder in de keuken van de Speeltuin. Zij was de absolute spil. Eind vorige eeuw werd het jaar na jaar drukker in de Speeltuin. Voeg dat

bij het klimmen der jaren van mijn ouders en je begrijpt dat ik op enig moment de KLM vaarwel zei. Dat was lang niet altijd gemakkelijk want tussen Pa en mij zat regelmatig een generatiekloof. Meningsverschillen konden met hem hoog oplopen. Toch besloot ik de Speeltuin in 2000 van mijn ouders over te nemen. Misschien goed om te zeggen dat de grond eigendom bleef van Staatsbosbeheer en dat de gebouwen inclusief inboedel alsmede de speeltoestellen van mij werden. De rollen werden door de overname omgedraaid: mijn moeder ging mij ondersteunen. Samen hebben we heel wat uurtjes in de keuken doorgebracht. Helaas kwam aan de plezierige samenwerking met haar in 2002 een einde toen moeder een hersenbloeding kreeg. Opeens stond ik er alleen voor en wat is het dan geweldig dat je lieve en bekwame medewerkers hebt die je door die moeilijke periode heen helpen."

Hoe kijk je terug op die periode?

"Ik heb me altijd voor 100% ingezet en de klant steeds centraal gesteld. Met gepaste trots kijk ik terug op mijn Speeltuintijd. Als we iets nieuws nodig hadden, bijvoorbeeld een nieuwe ijsmachine, werd er eerst gespaard. Pas als we de centjes bij elkaar hadden, werd de machine aangeschaft. Niks lenen, niks leasen. De voorbije jaren heb ik mijn ziel en zaligheid in het werk gelegd, werd het letterlijk mijn Speeltuin, onderhield ik in de winter de toestellen, knapte ik wat op aan het gebouw enz. Toch heb ik het altijd als werk gezien; het is nooit een obsessie en/of passie geworden." Echtgenote Frencie breekt in en kijkt Richard aan terwijl ze zegt: "Kom op zeg, die Speeltuin was je kindje. Nu de boel verkocht is, vind je het net als ik toch moeilijk om vanuit ons huis naar je levenswerk te kijken." Richard zwijgt even, knikt en neemt een slok van zijn koffie.

Waarom heb je dan toch alles verkocht?

"In een maand of acht moet ik de kost verdienen want de Speeltuin is in de wintermaanden gesloten. Geloof me, het is hard werken in de horeca. Inkoop, onderhoud, veiligheid, personeel, machinerieën en vooral veel uren maken. Gelukkig deed Frencie de

administratie en boekhouding maar desondanks waren weken van honderd uur geen uitzondering. Meer dan eens heb ik me afgevraagd of dit werk nog wel goed was voor lichaam en geest. Daar komt nog bij dat de zorg voor zowel mijn moeder in het Zonnelied als mijn vader hier op 't Eiland alleen maar groter en groter zijn geworden. Ik heb in het verleden al eens met een mogelijke koper om de tafel gezeten maar dat is niet doorgegaan. Toen in de aanloop naar het nieuwe Speeltuin-seizoen duidelijk werd dat de familie Van Wassenauer door grondruil met Staatsbosbeheer de nieuwe grondeigenaar was geworden, was dat misschien wel het juiste moment om een besluit te nemen. In het contract met Staatsbosbeheer stond dat ik bij verkoop eerst met hen in contact moest treden. Dat recht ging automatisch over op de familie Van Wassenauer. Ik overwoog verkoop en na lange gesprekken is de knoop doorgehakt."

En nu?

"Tja, wat nu? De opbrengst van de Speeltuin is niet voldoende om de jaren tot aan mijn AOW-leeftijd te overbruggen. De afgelopen maanden heb ik niet alleen teruggekeken op een mooie tijd met over het algemeen plezierige contacten met onze gasten. Ik heb ervaren hoe plezierig het kan zijn om als gast ergens op een terrasje neer te strijken. Om je eens lekker te laten verwennen met een hapje en een lekker drankje. Daarnaast ben ik op zoek gegaan naar werk. Ik heb me o.a. verhuurd als kok in een verzorgingstehuis. Financieel is het voor mij echter beter om ergens in loondienst aan de slag te gaan met name vanwege het verkrijgen van een hypotheek want op termijn gaan we 't Eiland verlaten. Ook ons woonhuis met zicht op de Speeltuin is door de familie Van Wassenauer gekocht."

Toch weer de horeca?

"Het is heel verleidelijk om opnieuw de horeca in te stappen want dat vak beheers ik. Maar misschien heb ik wel teveel jaren en teveel uren in de pannetjes gekeken en wordt het tijd voor iets anders." Opeens gaat de bel en Frenchie komt niet veel later met een grote bos bloemen en een cadeautje de kamer binnen. Het geheel gaat gepaard met een kaartje waarop vriendelijke woorden van een Eilandbewoner: *Dank dat jullie 't Eiland al die jaren extra waarde hebben gegeven middels*

de gezellige Speeltuin. Het wordt stil in de kamer, de bril gaat even af. "Dit soort tekenen van dankbaarheid komen regelmatig binnen en doen ons enorm goed want afscheid nemen is toch moeilijker dan we dachten."

Tot slot

"Ja wat moet ik zeggen? De Speeltuin is een flink deel van mijn leven geworden. Opgeteld heeft onze familie zo'n 85 jaar klaar gestaan voor duizenden bezoekers van ons prachtige Eiland. Voor mij was het onze tweede huiskamer, de plek waar je niet alleen keihard werkte maar ook ontspannen een bakske koffie dronk. Destijds kwam boswachter Henk Knoop iedere dag wel even aan, liepen bekenden even binnen voor een praatje. Dat ging de laatste jaren overigens steeds lastiger omdat het regelmatig al voor tien uur in de ochtend hartstikke druk was. Daarbij moet ook gezegd worden dat steeds meer gasten veeleisender worden. Op dit moment zijn er nog veel onzekerheden maar we zien de toekomst toch met vertrouwen tegemoet. Ondanks dat het werk te vaak vóór ging op je privéleven, zal het gevoelsmatig altijd onze Speeltuin blijven."

Net voordat deze Dorpskrant gedrukt werd, kwam ons ter ore dat Betsie Kastelijn - Boere op 86-jarige leeftijd is overleden. Zij was bij velen bekend als de vrouw van de Eilandse Speeltuin.

Tekst en foto's Henk Poelakker

Nieuwe uitbater van de 'Speeltuin'

Nieuwe uitbater Speeltuin

Elders in deze Dorpskrant lezen we dat Richard Kastelijn gestopt is als uitbater van de Speeltuin op 't Eiland. Zo'n 85 jaar heeft zijn familie aan kinderen en volwassenen plezierige uren geboden onder het lommerrijke groen nabij de wip, de familieschommel, de glijbaan enz.

De nieuwe uitbater heet Fons Alders die het geheel pacht van de nieuwe eigenaar, zijnde de familie Van Wassenaer. Hij vertelt: "In het vroege voorjaar werd duidelijk dat ik de nieuwe man werd op de Speeltuin en dat was heel kort vóór de opening. Traditiegetrouw gaat de Speeltuin rond Pasen open. Toch wilde ik enkele verbouwingen doorvoeren hetgeen betekende dat er een hectische tijd achter ons ligt. Een horecazaak openhouden en tegelijkertijd verbouwen is een fikse klus. De grootste zichtbare veranderingen binnen zijn de vloer en het bargedeelte; buiten is aan de zuidzijde het terras voorzien van houten vloerdelen en zitbanken. Gelukkig heb ik veel hulp gekregen van met name Eilandbewoners. De een hing de lampen op, een ander verzorgde de planten en weer iemand anders richtte een expositie in van schilderijen die het interieur verlevendigen. Veel respect heb ik voor mijn voorganger Richard. Van hem heb ik veel hulp gekregen en ik prijs me gelukkig met het goede contact tussen hem en mij. Tot Pinksteren hanteerden we een eenvoudige

menukaart maar de wens is om op termijn meer streekproducten op de kaart te zetten o.a. van 't Ailand, het biologische landbouwbedrijf van Bodo Rammelsberg. Wat ik voor ogen heb is het goede uit het verleden vasthouden en mondjesmaat veranderingen doorvoeren."

Herfst en winter

We spreken Fons tijdens de Eiland Reünie van 1 juni jl. de dag waarop de Speeltuin heropend werd. Op initiatief van Mevrouw Van Wassenaer sr. + Fons Alders zijn die middag veel (oud-) Eilandbewoners en inwoners van Bern naar de Speeltuin gekomen. Het gezelschap laat zich de traktaties goed smaken en zoals dat tijdens reünies gaat, worden er verhalen van lang geleden uitgewisseld. Op enig moment neemt Fons het woord en spreekt de aanwezigen toe. "Beste mensen, wat is dit een prachtige plek. Ik heb vanaf de eerste dag ontzettend veel zin gekregen om de uitdaging aan te gaan. Hier ontmoet ik respect en merk ik dat mensen nog tijd hebben voor een praatje. Graag wil ik in de toekomst ook in de herfst- en wintermaanden opengaan. Grote dank zeg ik tegen alle lieve mensen die de schouders de afgelopen maanden onder de Speeltuin hebben gezet." De aanwezigen geven Fons een applaus en een glimlach.

Familie Kastelijn

Voordat de aanwezigen het zonnetje opnieuw opzoeken staat de nieuwe man nog even stil bij de familie Kastelijn. "Ik ben blij dat ik hen hier in hun Speeltuin heb mogen ontmoeten. Wij gaan nadenken over een passende herinnering voor hen, zichtbaar en tastbaar in de Speeltuin."

Tekst: Henk Poelakker
Foto's: Trudie van der Steeg

Gediplomeerd keramiste!

Jenny van den Broek behaalde onlangs het diploma Ambachtelijke Keramist en een certificaat voor het Extra leerjaar Glazuren bij de Ambachtelijke Opleiding Keramische Technieken bij de Nederlandse keramiekopleiding in Gouda.

Jenny vertelt: Ik heb de 3-jarige Ambachtelijke Opleiding Keramische Technieken gevolgd bij de Nederlandse Keramiekopleiding in Gouda. In 2 jaar tijd leer je de technieken die bij draaien en handvormen horen. In het derde jaar ga je deze technieken toepassen in je examenopdrachten.

Vorig jaar heb ik examen gedaan in draaien, waarbij je een schaal, cilindervaas, een theeservies (theepot, theelicht, suikerpotje en 6 bekers) en een bord moest maken.

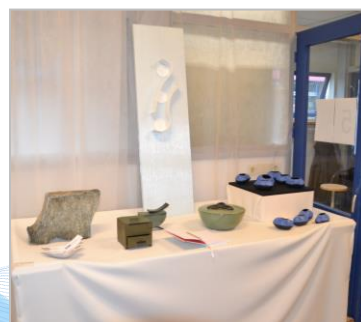
Dit jaar heb ik mijn examen handvormen gehaald en daarnaast heb ik het Extra leerjaar glazuren gehaald.

Bij handvormen kreeg je opdrachten/thema's, waar je zelf een object voor moest zien te verzinnen.

Deze thema's waren architectuur, tulpenvaas, containeropdracht, lichtobject en de schakel/koppelserie. Hieraan waren weer regels gebonden. Zo mocht bijvoorbeeld de containeropdracht niet groter zijn dan 15 cm en moest het uit 3 losse onderdelen bestaan. De overige objecten moesten juist groter gemaakt worden. Daarnaast moest je verschillende huidafwerkingen op je objecten toepassen, bijvoorbeeld glazuur, maar ook inwassen met oxides.

Aan het einde van het jaar is het mooi en bijzonder om te zien hoeveel verschillende dingen er zijn gemaakt met hetzelfde

thema als uitgangspunt. Omdat ik het echt leuk vind om zelf mijn glazuren te maken, heb ik ook het extra leerjaar glazuren gevolgd. Hierbij leer je door heel veel proefplaatjes te maken, de kleuren te maken die je wenst. Heel veel werk, maar superleuk om te doen!

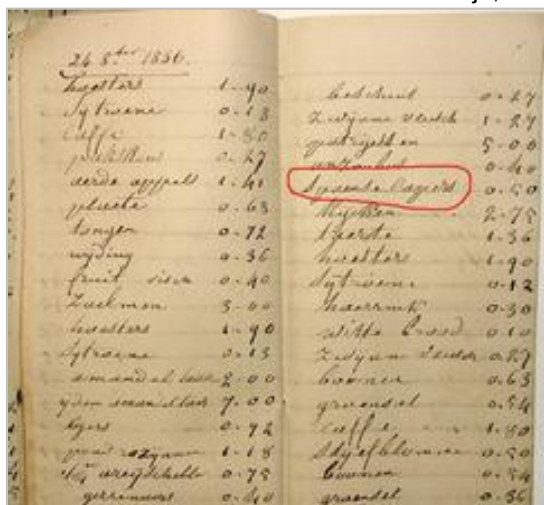
Gerda Kooijman

Vroeger: 'Voeding in Hemert'

Voeding - deel 3

In die dagen had ons dorp veel winkeliers met kruidenierswaren. Ondanks dat er veel waren, kwamen er ook nog drie uit andere dorpen. De kruideniers gingen eenmaal per week rond om de boodschappen op te schrijven. De meesten lieten een huishoudboekje achter. Daar kon men iedere keer in op schrijven wat men nodig had. Dat was voor de winkelier makkelijk, want

die haalde dat boekje op en bracht de volgende dag de boodschappen thuis. Als je nu naar de winkel gaat, moet je geld of een bankpasje bij je hebben. Bankpasjes kende men niet en geld hoefde je toen niet bij je te hebben. De winkeliers hadden een dik boek en daar werd alles met potlood in geschreven. Eens per week werd er afgerekend. Als men iets bij de winkel haalde zonder direct te betalen zei men: "Zet ut mer op de lat." Dit werd zo genoemd, maar waar dit woord vandaan kwam weet ik niet. De groothandel deed het net als de kruidenier. Zij stuurden reizigers op pad om bij de winkeliers bestellingen op te halen en tevens contant af te rekenen. De winkel werd meestal door de vrouw des huizes gerund, terwijl hun mannen er nog ander werk bij deden. Om zes uur 's avonds was het sluitingstijd en daar werd door de dorpspolitie op gecontroleerd. Maar zat men om iets ernstig verlegen, dan ging je achterom en kreeg je het toch wel mee. Wel goed oppassen dat de politie het niet zag, want

dan kreeg zowel winkelier als de klant een verbaal. Maar nou moet ik er wel bij vertellen dat de politie die hier toen stond nogal eens tussen zijn vingers door keek. Dan zag hij niet zo duidelijk en fietste hij door zonder op of om te zien.

In die dagen hadden wij dus geen groenteboer maar wel een melkboer, voor melk, pap, boter, kaas en eieren. Hij ging ook verschillende dagen in de week rond om zijn klanten te bedienen. Ik kan me nog herinneren dat hij uit een melktankje verse melk tapte. De melk- en papflessen waren van glas en stonden in stalen kratten.

De melkboer had ook een klein kratje met een handvat er aan waar hij de flessen tot aan de deur van de klant droeg, zodat ze daar veilig aan kwamen. Bij ons kwam hij nooit aan omdat

wij zelf melk hadden van onze eigen koeien. Mijn moeder kookte altijd zelf pap, uit pakjes die ze bij de kruidenier kon kopen. Wanneer zij veel haast had, kookte ze wat melk, brokkelde er beschuit of witbrood in en dat moest dan pap voorstellen. Voor mij hoefde dat niet. Ik had liever dat brood of beschuit met boter en suiker er op. Maar ja, weigeren om te eten was er niet bij. Dat heb ik één keer gedaan. Ik kwam tussen de middag thuis van school met een sacherijnige bui en zo koppig dat ik niet wou eten. Maar mijn moeder bleef maar aan het zeuren, want die dacht dat ik het anders niet overleefde. Op een zeker moment wordt mijn vader het moe, legt me over de knie en begint het stof uit mijn broek te slaan. Vanaf die tijd durfde ik niet zo gauw meer te weigeren om te eten, want wat mijn vader gedaan had

was niet voor herhaling vatbaar. Later vertelde hij een keer: "Es ik vroeger un keind sloeg dee mun hart zeer." Ik zei: "Oe hart dè weet ik nie, mer mijn aagterwerk vurschrikkelijk" Nou moet ik wel zeggen dat ik er nooit kwaad over geweest ben, want als ik er weleens een kreeg had ik het verdiend. En iedere ouder die zijn kind liefheeft kastijdt hem of haar.

Ondanks dat hier twee bakkers waren, kwamen er ook nog drie uit een ander dorp. Vijf dagen in de week brachten zij het verse

brood rond. Op zaterdag werd er altijd afgerekend. Het was toen niet gesneden en zat niet in plastic. De laatste jaren dat wij in ons dorp nog een bakkerij rijk waren, deed de bakker bij ons het brood in de brievenbus op de dijk. Op een zeker moment zegt mijn vrouw: "Ga even het brood uit de brievenbus halen." Het was al donker, dus ik grijp in de bus om dat brood te pakken. Maar het voelde zo zacht aan en het stonk verschrikkelijk. Wat was er nu gebeurd? Wij hadden een hond en die ging zo af en toe weleens op pad. Op een zeker moment komt onze overbuur op hoge benen aangestormd en kwam vertellen dat onze hond bij hem in gazon gepoept had. En hij vertelde het zo dat het onze schuld was, want hij beweerde dat wij die hond hadden opgestookt om bij hem in de tuin te poepen. Ik heb hem nog gevraagd: "Zou dieje hond dè vurstaon?" Hij beweerde van wel. En als het ooit weer gebeurde zouden wij er wel achter komen. Ik dacht dat ik toch eens moest proberen of die hond mij verstond, dus ik heb hem bij me geroepen en hem op een vriendelijke manier gevraagd of hij dat toch niet meer wilde doen, omdat ik geen ruzie wilde. De hond heeft een jaar lang goed naar mij geluisterd. Tot ik het brood uit brievenbus haalde. Want ik greep daar in een cadeautje dat onze overbuur op het brood gelegd had. Er hoefde geen beleg meer op de boterham want die zat er al op. Eet smakelijk.

Hier nog een verhaaltje dat bij ons gebeurd is. Er lag buiten veel sneeuw en mijn vader lag op bed van een maagbloeding. De bakker komt binnen om brood te brengen en af te rekenen. Die man vraagt aan mijn moeder hoe het mijn vader gaat. Nou was mijn moeder verschrikkelijk doof, dus die geeft als antwoord: "Hoe eer dettie weg is hoe liever dek ut heb". Mijn vader, die het op bed aan hoorde, had de grootste schik, want die had wel door dat mijn moeder het niet goed had verstaan. Dus toen zij een poosje later in de slaapkamer kwam, vroeg mijn vader aan haar of de bakker nog iets wist. "Jao", zegt ze, "die haggut er over detter zoeveul sneeuw leed." Naderhand hoorde men wel dat de bakker hier en daar verteld had dat het huwelijk tussen mijn vader

en moeder ook niet zo best was.

Vroeger waren het allemaal vrijstaande woningen en bijna iedereen had wel een paar vruchtbomen erbij staan, zoals appel-, peren- en pruimenbomen. Handappelen, handperen en pruimen liet men rijp worden aan de bomen. Pruimen die overschoten, gingen in de weckflessen. Peren die niet aan de boom rijp werden, plukte men in het najaar voor de winter. Sommige peren werden ook in weckflessen gedaan. De kleintjes werden niet geschild, die gingen geheel in de pan met een stuk doorregen spek. Echte ouderwetse winterkost, daar kan niks tegen op, zoals gedroogde bonen, wortelen, uien, koolraap, krotten, prei en diverse koolsoorten. Van appels die ongeschikt waren om uit de hand te eten, werd appelmoes gekookt of geschild, aan kleine stukjes gesneden en gedroogd. Dan

waren ze lang houdbaar en heel lekker in bruinen bonen.

Eén of twee keer per jaar kwam er een man met een bakfiets uit Heusden met ijsjes naar ons dorp gefietst. Die had een belletje bij zich om de mensen op te wekken bij hem een ijsje te kopen. Ik weet ook nog dat ik mijn ogen uitkeek toen de eerste wagen met diepvriesproducten in ons dorp langs de huizen ging. Ja, door de jaren heen is er veel veranderd. Ik weet nog dat er vrouwen waren die Trui hetten. Zouden dat tegenwoordig Jumpers zijn?

Maar alles veranderde niet ten goede. In mijn jeugd waren er dus veel kleine winkeltjes. Zij hadden weinig keus, maar genoeg om van te leven. Plastic bestond nog niet, dus werden de meeste producten in papier verpakt. En dat ging na gebruik gelijk de kachel in.

Tegenwoordig liggen in de winkels honderden producten, in plastic verpakt, met de mooiste reclame erop, om de consument te verleiden. Je kunt deze winkeliers geen ongelijk geven, want de koper beslist zelf. Maar sommige mensen kunnen de verleiding niet weerstaan. Destijds controleerde men op de melkfabriek of de melk van goede kwaliteit was, dit was ook voldoende voor gebruik. Nu bemoeien de fabrieken zich overal mee. En ook of de boeren zich aan ik weet niet welke wetten moeten houden, omdat de supermarkketens dat willen. De groenten gingen vroeger naar de veiling. Daar kregen de tuinders een eerlijke prijs. Was er veel aanbod dan kreeg men wat minder, bij schaarste wat meer. Nu worden de telers door die ketens zo uitgeknepen dat zelfs het Ministerie van landbouw maatregelen aan het nemen is. Naast levensmiddelen verkopen de meeste supers ook nog andere artikelen en daarom is het natuurlijk een gemak, alles onder een dak. Maar één artikel verkopen zij niet, die sommige kruideniers in mijn jeugd wel hadden en dat zijn.....gele houten klompen !!!!

Gijs van de Werken

Marouschka op de Alpe d'Huez

De berg op voor het goede doel!

Het is 6 juni 2019. De dag dat ik, Marouschka van Ballegooijen, 's morgens om 03.15 uur op de fiets stap om aan de alp d'huez te beginnen. Om 4.30u starten we onderaan de berg om de alp d'huez met 21 bochten en 1061 hoogtemeters af te leggen. Maanden voorbereiding met trainen op de fiets en geld inzamelen voor het KWF is hieraan vooraf gegaan. In het donker in de nacht afdalen en weer de berg beklimmen, is zeer bijzonder. De kaarsjes voor alle dierbaren die overleden zijn aan kanker verlichten de berg en iedereen is geheel stil tijdens deze eerste beklimming.

Eenmaal de berg voor de eerste keer te hebben beklommen, werd het licht op de berg. Helaas was het erg mistig en koud, waardoor de omstandigheden zwaar werden. De aanmoedigingen van mijn supporters, maar ook de duizenden anderen op de berg, zorgden voor extra motivatie om door te gaan.

Later op de dag brak de zon door en werd het heel warm.

Uiteindelijk heb ik de berg 4x beklommen! Wat een gave ervaring was dat, het was een dag (en de gehele week eromheen) met een lach en een traan. De tranen vanwege alle verhalen van missende dierbaren. De lach omdat het leven, dat we in goede gezondheid mogen leven, gevierd mag worden. Uiteindelijk heb ik ruim 5.300 euro mogen ophalen voor het KWF, iedereen die hierin een bijdrage heeft geleverd, hartelijk dank! In totaal is er ruim 11,8 miljoen euro opgehaald voor het KWF, wat zal worden besteed aan het onderzoek naar kanker. Want als er één ding is waar we op de berg allemaal voor gestreden hebben, is het wel kanker de wereld uit helpen. Opgeven is geen optie!

Uit de pastorie

“En kunt u het al een beetje wennen in Hèmert?”

Die vraag krijg ik nog al eens. Wat mij vreemd genoeg nooit gevraagd wordt, is of ik jullie wel kan verstaan! Maar om op de eerste vraag terug te komen: we kunnen heel goed wennen in dit mooie dorpje aan de Maas. We zijn hartelijk ontvangen en tot nu toe hebben alleen nog maar vriendelijke mensen ontmoet.

Mij is gevraagd om voor de Dorpskrant een stukje te schrijven, en eigenlijk moet dat over mijzelf gaan. Daar kan ik kort over zijn. De nieuwe predikant van Nederhemert is 53 jaar, is getrouwd, heeft twee kinderen (19 en 14). Ons tweede kind is overleden op de leeftijd van 1 jaar. Mijn eerste vrouw is overleden op de leeftijd van 49 jaar. Eind vorig jaar ben ik opnieuw getrouwd. In 2014 ben ik predikant geworden in Nieuw-Lekkerland. Daarvoor ben ik diaken en later ouderling geweest in Alblasterdam. Voordat ik predikant werd, was ik werkzaam in de automatisering. En nu stop ik over mijzelf, want een predikant moet met het Woord komen. Het gaat om de boodschap, niet om de boodschapper.

Niet zo heel lang geleden heb ik in de preek wat aangehaald over ‘Little Jane’, in het Nederlands bekend als Jenny de hutbewoonster. Als u het goed vindt, zal ik daar wat meer over vertellen. En als u het niet goed vindt, hoor ik dat achteraf wel. Jane of Jenny was afkomstig uit het eilandje Wight in het zuiden van Engeland. Ze is 14 jaar geworden en dus jong gestorven. Haar predikant was Legh

Richmond, hij heeft de levensgeschiedenis van dat meisje opgeschreven en uitgegeven. Richmond was toen nog een jonge predikant, hij was toen in zijn eerste gemeente. Hij kwam dat meisje voor het eerst tegen bij de catechisatie.

Als het mooi weer was, ging hij met de catechisanten naar buiten en liet hij hen gedichtjes uit het hoofd leren die op de grafstenen stonden rondom de kerk. Hij vertelde de kinderen dat ze ook een keer moesten sterven en dat alleen de Heere Jezus hen zalig kon en wilde maken. ‘Kinderen, waar ga je naar toe als je sterft?’

Later hoorde hij dat het meisje ziek was en ging hij haar opzoeken. Hij kwam in een heel eenvoudig en armoedig huisje. Ze had TBC en ging achteruit. Hij raakte met haar in gesprek. Daar hoorde hij dat Jenny diep getroffen was door de woorden die hij gesproken had. Ze was erachter gekomen dat ze een zondares was, dat ze sterven moest maar niet kon sterven. Haar ouders gingen niet naar de kerk en wilden niets van de Bijbel weten. Maar Jenny zelf verlangde naar troost maar ze wist niet hoe ze daar aan kon komen. Richmond sprak met haar over de Heere Jezus, hoe gewillig Hij is om zondaren te redden, en hoe noodzakelijk het is om in Hem te geloven.

Richmond bleef het zieke meisje opzoeken. Ze dorstte naar de Heere Jezus Christus. ‘Hoe weet ik, dat ik van Christus ben?’, vroeg ze. Richmond vroeg haar of ze Christus liefhad. Ze had Hem lief boven alles, omdat Hij haar eerst had liefgehad. Hij vroeg haar of ze de zonde haatte. Die haatte ze en ze wenste heilig te leven en Hem meer lief te hebben. Bij een ander bezoek vond hij haar in slaap gevallen, met de Bijbel voor haar, en haar vinger bij Lukas 23: ‘Heere, gedenk mijner, als Gij in Uw

koninkrijk zult gekomen zijn. In haar slaap zei ze zachtjes: Heere, gedenk mijner, gedenk mijner! Toen ze weer wakker was geworden, sprak Richmond met haar over de liefde van Christus. 'Waarom zou Hij mij liefhebben?', vroeg ze. 'Ik verdien alleen maar toorn, mijn hart is slecht, ik vergeet Hem steeds. Waarom zou Hij mij dan liefhebben?' Omdat het genade is van begin tot eind, antwoordde Richmond. Hij vroeg: zijn je zonden je van harte leed? Verlang je ernaar om een nieuw leven te leiden? Zo vragend en onderzoekend heeft Richmond het zieke meisje naar Christus mogen leiden.

Bij een volgend bezoek hoorde Richmond hoe Jenny haar moeder aansprak. 'Moeder', zei Jenny, 'moeder, ik heb niet lang meer te leven; mijn tijd zal kort zijn, maar ik moet u iets zeggen vóór ik sterf. O moeder, u hebt een ziel... U hebt een ziel en wat zal daarvan worden als u sterft? Ik ben zo bezorgd over uw ziel...' Ze smeekte haar moeder om niet meer te vloeken en om voortaan naar de kerk te komen. Haar toestand ging toen al snel terug. Niet lang daarna werd Richmond bij haar geroepen. Hij vond haar stervende. Ik laat Richmond nu zelf aan het woord:

"Ik zei: 'Ben je bereid om te sterven mijn kind?' 'Geheel.' 'Waar is je hoop?' Zij stak haar vinger op en wees eerst naar de hemel en toen naar haar hart en zei, terwijl ze dit deed: 'Christus daar en Christus hier.' Deze woorden, met de vingerwijzing erbij, drukten haar bedoeling sterker uit dan ik het kan beschrijven.

Een ogenblik sloot zij haar ogen en toen zij die weer opende, zei ze: 'Ik wil graag, dominee, als ik er niet meer ben, dat u de andere kinderen van het dorp wilt zeggen, hoe goed de Heere voor mij, arme zondares, geweest is. Zeg hun, dat die Hem vroeg zoeken, Hem

zullen vinden. Zeg hun, dat de zonde en de onkunde hen naar de hel leiden. Ik bid u, zeg hun uit mijn naam, dominee, dat Christus werkelijk de Weg, de Waarheid en het Leven is ... Die tot Hem komt, zal Hij geenszins uitwerpen. Zeg hen, dat ik, een arm meisje ...'. Zij was geheel uitgeput en zonk weg in een bezwijming. Langzaam kwam ze weer bij, terwijl ze zei: 'Waar ben ik? ... Ik dacht dat ik ging sterven ... Heere, red mij!' Ik zei: 'Lief kind, je zult spoedig, voor eeuwig in Zijn armen liggen. Hij leidt je nu met Zijn stok en staf door het dal van de schaduw des doods.' 'Dat geloof ik ook', zei ze, 'ik verlang zo om bij Hem te zijn! O, hoe goed, hoe groot, hoe genadig! ... Jezus, red mij, help mij door deze laatste beproeving!'

Toen gaf ze haar vader de ene hand en haar moeder de andere en zei: 'God zegene u, ... zoekt de Heere ... denkt aan mij als ik er niet meer ben ... het kan u ten goede zijn ... denkt aan uw ziel... O, om Christus wil ... denkt aan uw ziel, dan zal alles goed zijn ... U weet niet, wat ik voor u beiden gevoeld heb ... Heere, vergeef en red mijn lieve vader en moeder!'

Plotseling richtte zij zich op en met een onverwachte krachtsinspanning sloeg zij haar uitgeteerde armen om mij heen, terwijl ik naast haar bed zat. Ze legde haar hoofd op mijn schouder en zei heel duidelijk: 'God zegene u en belone u ... dank Hem voor mij ... mijn ziel is gered ... Christus is alles voor mij! ... Dominee, wij zullen elkaar in de hemel weer ontmoeten, is het niet? ... O ja, ja! ... Dan zal alles vrede zijn ... vrede .. vrede ... ' Zij zonk weer neer op het bed en sprak niet meer ... slaakte een diepe zucht ... glimlachte ... en stierf."

Lezer, waar gaat ú heen als u sterft?

Ds. J. van Meggelen

Servicepunt 'Automobiel'

Servicepunt Automobiel – Nieuw in de Bommelerwaard

Gratis lidmaatschap voor AutoMobiël.

Voor inwoners zonder vervoer start in de gemeente Zaltbommel 'Servicepunt

AutoMobiël'. Deze vrijwillige vervoersdienst is dé oplossing om van A naar B te komen.

Het lidmaatschap voor AutoMobiël is van juni tot en met december gratis in de gemeente Zaltbommel. De ritkosten zijn € 0.30

per kilometer.

Servicepunt AutoMobiël is een nieuwe sociale vervoersdienst voor en door inwoners. Er zijn vrijwillige chauffeurs beschikbaar die het leuk vinden om auto te rijden en daarmee iemand te helpen. Wie gebruik wil maken van AutoMobiël wordt lid van het Servicepunt Thuiswonen. Om een rit aan te vragen is een telefoontje naar het coördinatiepunt van Servicepunt Thuiswonen voldoende. Als er een chauffeur beschikbaar is wordt de afspraak gemaakt en de ritprijs op basis van €0,30 per km doorgegeven. De passagier rekent contant af met de chauffeur.

Informatie en lidmaatschap: 088-7004100. Informatie is verder te vinden op www.servicepunt-automobiël.nl.

Terugblik feestweek

Terugblik feestweek.

Op het moment van schrijven is de feestweek echt net achter de rug. We zijn er maanden mee bezig en kijken er ieder jaar weer naar uit maar het vliegt ook weer voorbij.

Dit jaar begonnen we anders als andere jaren. We zijn namelijk begonnen met een optreden van 't Hèmerts Visserskoor. Ze gaven een bijzonder concert vanwege hun jubileum, de kleinkinderen mochten met hun opa's optreden. Wat een goede opkomst was er en wat was het leuk om ze zo allemaal bij elkaar te zien zingen! Een leuke aftrap van de feestweek dus!

De volgende dag vond 's middags de oldtimertocht op de planning. Voorgaande jaren was deze tegelijk met de truckshow. Voor het bestuur en vrijwilligers was dit altijd een hele drukke dag omdat de chauffeurs ook moesten ontbijten dan. Maar dit jaar dus anders, alle tijd voor de toertochtrijders! Er was een geweldige opkomst, vele mooi tractoren en oldtimers arriveerden op het feestterrein aan de

Nieuwstraat. We hadden even wat problemen met opstarten van de frituur maar gelukkig ging hij nog op tijd aan zodat iedereen nog wat kon eten voor vertrek. Er werd weer een mooie tocht door de omgeving gereden en de gezamenlijke pauzeplaats was bij Vos

Truckparts in Hedel. Hier kreeg iedereen lekker wat te drinken met een appelflap of gevulde koek. Daarna werd de tocht weer vervolgd en kwam iedereen weer bij de tent uit. Hier werden elkaars voertuigen nog bewonderd. Traditiegetrouw kregen de tractoren weer een vaantje

en de oldtimers een schildje als aandenken van de 12 toertocht!

Vrijdag 31 mei was het de dag van de truckshow. De inschrijvingen waren bizar snel gegaan. 's Nachts om 00:00 uur werd deze

geopend en nog geen 12 uur later was hij al vol. Bijna 300 vrachtwagens reisde naar Hèmert af om daar hun truck tentoon te stellen. Wauw, wat een geweldig plaatje was dat weer zeg! Zoveel glimmende trucks bij elkaar, blijft toch mooi en zeker als het dan donker wordt. Voor het eerst dit jaar stond er een cocktailbar bij de brug naar de maaswaal weg. Tevens werd er hier ook gewoon bier/wijn/fris verkocht en muntjes. Het was een groot succes, de dames hebben het druk gehad. 's Avonds was er in de tent weer de Foute Party met Dj Maxx Lips. Ook daar was het weer een gezellige drukte. Deze avond was goed verlopen! Het

publiek van de Foute Party ging huiswaarts en de chauffeurs richting hun auto om te slapen of nog even gezellig na te kletsen.

De volgende dag werd ook weer begonnen door de brandweer om de tent schoon te spuiten. Hier knap het toch wel weer echt van op zeg! Maar het begon helemaal lekker te ruiken toen er werd begonnen met eieren bakken voor de chauffeurs. Ze kwamen van lieverlee de tent binnen druppelen voor een stevig ontbijtje met een kopje koffie. Het was weer prachtig weer die dag zodat het voor het publiek ook leuk was om nog even bij de trucks

te komen kijken. Net na de middag liep de jury rond om de vrachtwagens te beoordelen. Er waren weer diverse prijzen voor: de mooiste truck, mooiste interieur en de meeste decibellen. Er was ook weer een nieuwe vriend van de show. Hierbij het rijtje winnaars:

Prijswinnaars truckshow Nederhemert 2019:

1^e prijs algehele opbouw: Volvo van Berne

2^e prijs algehele opbouw: Scania Evert van Ooijen

3^e prijs algehele opbouw: Volvo Bertino Kooter

4^e prijs algehele opbouw: Scania Pellegrom

5^e prijs algehele opbouw: Daf de Jong

1^e prijs interieur: Scania Evert van Ooijen

2^e prijs interieur: Volvo Bas van Wingerden

3^e prijs interieur: Volvo M. de Groot

Best of show: Scania Evert van Ooijen

Vriend van de show 2019: Jeffrey van Suijdam

Decibelcontest: Scania R500 G&J van Leeuwen 119 DB

Mooiste bedrijf van de show: Blaauw Transport Werkendam

Na deze uitslag gingen alle chauffeurs weer naar huis en mochten wij als bestuur weer terugkijken op een geslaagd weekend!

Dinsdag 4 juni was het weer tijd voor de gezellige middag van de 40 plussers. Ook hier mogen we weer spreken van een goede opkomst! Leuk dat er zo'n animo voor is! Er werd begonnen met een kopje koffie/thee met lekker plakje cake. Het is ieder jaar weer even brainstormen om iets leuks te bedenken om te gaan doen maar ook dit jaar is het weer gelukt.

Er werden oud Hollandse spelletjes gedaan, iedereen deed leuk mee en het zag er heel gezellig uit! Ondertussen werd iedereen voorzien van een lekker drankje en werd er weer een heerlijk buffetje

geserveerd en om het af te sluiten nog lekker ijs. Iedereen kon weer genieten van het lekkere eten en terugkijken op een gezellige middag!

Woensdag 5 juni waren de kinderen aan de beurt voor de kindermiddag! Het was weer even spannend wat het weer ging doen maar gelukkig was het droog. En wauw, ook hier weer een enorme opkomst zeg! Daar genieten

wij van! Iedereen kreeg eerst wat te drinken en werd er uitgelegd wat we gingen doen. Degene die op pad wilden mochten in groepjes mee naar het Sterrebos en degene die in de tent bleven mochten knutselen. Go van Haaften had weer iets leuks bedacht om te knutselen, een heus aquarium met vissen erin. Er waren prachtige kunstwerken gemaakt! De andere groepjes hebben genoten in het Sterrebos. Er waren weer diverse leuke spellen bedacht. Zo moest iedereen een echte wigwam bouwen, ballen gooien, spijkerbroek hangen, over de sloot en daar stokvangen en luchtbussschieten. In het bos stond ook drinken met wat lekkers klaar. Toen iedereen weer terugkwam bij de tent waren de friet met frikandellen/kroketten al klaar en werd er heerlijk gesmikkeld. Daarna werd de prijsuitreiking gedaan en mocht iedereen die wilde nog een suikerspin halen en weer naar huis. Het was een leuke middag geweest!

's avonds werd er weer gekind in de tent. Weer een flink aantal mensen, jong en oud, waren klaar om leuke geldprijzen te winnen. Doordat er zoveel mensen waren, liepen de prijzen ook flink op! We moesten nog wel eventjes stoppen want de getallen waren niet meer verstaanbaar door de harde regen die op de tent kletterde. Gelukkig konden we daarna weer gewoon verder en werd iedereen nog voorzien van een lekker hapje.

En toen was het opeens alweer vrijdag 7 juni, de avond van de truckpulling! Zowel donderdags als vrijdags is er heel de dag hard gewerkt om de truckpulling weer mogelijk te maken. De weersvoorspellingen waren wel

weer een beetje spannend, ze gaven namelijk aan het begin van de avond regen aan. Na 19:00 zou het volgens de berichten door worden maar toch is het nog afwachten of het daadwerkelijk droog wordt. Maar ja hoor, gelukkig werd het, zoals ze aangaven, na 19:00 droog. Het was wel wat frisjes maar dat mocht de pret niet drukken want de truckpullingswedstrijd kon van start gaan! Wat stonden er ook deze avond weer enorm veel vrijwilligers klaar om ons te helpen het een onvergetelijke avond te maken. Er kwamen weer heel veel mensen kijken om de vrachtwagens te zien

kunnen krijgen. Wij willen daarom iedereen nogmaals hartelijk bedanken voor zijn of haar hulp en inzet en we hopen dat we volgend jaar weer op jullie steun mogen rekenen!

brullen bij de start. Zouden ze een full pull halen? Het was weer een geslaagde wedstrijd geweest. De avond werd nog in de tent voortgezet met DJ Maxx Lips die heel de tent op z'n kop kreeg. Om 01:00 ging de muziek uit en de lichten aan. De tent stroomde langzaam leeg, nog even langs de friettent voor een versnapering en weer rustig naar huis. Wat een super avond weer zeg!

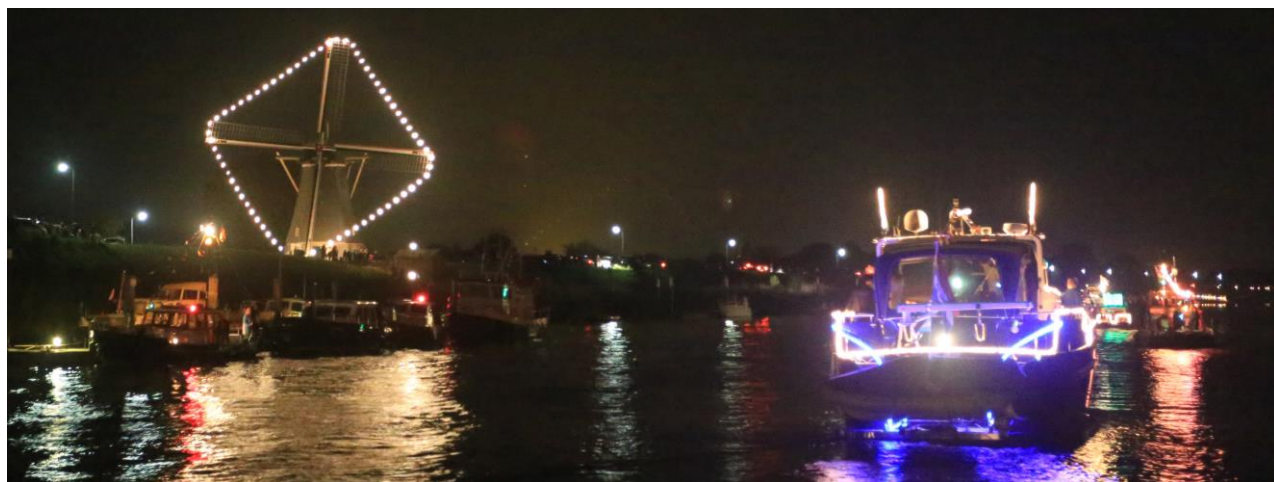
Zaterdag 8 juni, de allerlaatste dag van de feestweek. Deze dag staat al een aantal jaren in het teken van de vrijwilligers die ons weer hebben geholpen om er weer een onvergetelijke feestweek van te maken. Maar voor het zover was deden we nog éénmaal een beroep op de vrijwilligers, er moest namelijk nog opgeruimd worden. En hoe mooi is het dan als je zaterdagochtend weer een goede opkomst mag zien die een handje wil helpen. Er werd weer enorm veel opgeruimd en teruggebracht. Vanaf 16:00 was het dan echt tijd om die vrijwilligers in het zonnetje te zetten. Onder het genot van een drankje werd de BBQ aangestoken en kon iedereen gezellig en rustig bijkletsen en terugkijken op de feestweek.

Wij als bestuur kijken weer terug op een **gewel-di-ge** feestweek. Iedere keer weer zo'n enorme opkomst, hier zijn we trots op en willen we ook iedereen weer voor bedanken. Maar we kunnen het echt niet vaak genoeg blijven zeggen, zonder al die vrijwilligers, iedere keer maar weer, hadden wij het nooit voor elkaar

Sail 2019

SAIL – 2019

Het is 2 jaar geleden dat SAIL gehouden werd en dus is het weer tijd voor SAIL - 2019, wat op zaterdag 7 september gehouden zal worden!

De dorpsraden van Nederhemert, Aalst en Poederroijen zijn, in nauw overleg met WZV Trident in Wijk en Aalburg, al volop bezig met de organisatie. Het belooft een geweldig evenement te worden waaraan minimaal 50 schepen zullen deelnemen.

Rond 20.00 uur zal ter hoogte van het veer in Nederhemert gestart worden, waarbij het 't Hèmerts Visserskoor aanwezig zal zijn en burgemeester Peter Rehwinkel het startschot zal geven. Vervolgens vaart de vloot langs WZV Trident en worden we ook bij het veer van Aalst muzikaal ontvangen.

Bij Poederroijen worden we even voor 22.00 uur toegezongen door een groot Shantykoor, waarna de vloot richting Esmeer gaat.

Daar aangekomen vindt er een spectaculaire vuurwerkshow op het water plaats, wat iedereen vanaf zijn eigen boot kan aanschouwen, maar ook vanaf de kant zeker de moeite waard zal zijn!

WSV Het Esmeer treedt als gastheer op en zal alle schepen een geschikte ligplaats aanbieden, waarna de prijsuitreiking en afterparty zal plaatsvinden.

Kijk op de website (www.sail2019.nl) en volg de ontwikkelingen. Wilt u deelnemen met uw boot? Meld u dan aan per mail: info@northshore-holland.nl of telefonisch: 0651112982.

Fanfare Juliana-Concordia

Muziekles!
3 GRATIS proeflessen

Wil jij ontdekken of het bespelen van een instrument een leuke hobby voor jou is? Probeer het dan eens zelf uit!

Wij bieden 3 gratis oriënterende proeflessen aan voor jong en oud op een instrument naar keuze. Daarna kunnen de lessen een half jaar worden voortgezet met 25% korting op de muzieklessen*. Onze muzikanten krijgen een instrument in bruikleen en de vereniging verstrekt het lesmateriaal.

De lessen worden gegeven door professionele vakdocenten; slagwerk (woensdag), koper (dinsdag) en saxofoon (maandag).

Voor meer informatie:
www.juliana-concordia.nl

Naam _____
Adres _____
Telefoon _____ Leeftijd _____

Lever dit strookje in bij Inge Weijman:
Maartenskamp 4, 5311 GG Gameren
of meld aan via info@juliana-concordia.nl
* Actie is geldig tot 31 december 2019

Fanfarecombinatie Pr. Juliana – Concordia

Op 15 juni jl. heeft Fanfarecombinatie Pr. Juliana – Concordia uit Gameren/Nederhemert de deuren van het muziekgebouw aan de Middelkampseweg 12 in Gameren geopend voor publiek. Er werden allerlei leuke activiteiten georganiseerd voor jeugd en volwassenen om te ontdekken of ze het leuk vinden om een muziekinstrument te bespelen.

De gasten kregen bij aankomst een goodiebag gevuld met handige prullaria en informatie over de vereniging. Kinderen konden deelnemen aan de workshops en spellen, terwijl de ouders rustig rondkeken op de gezellige markt. Opleidingsorkest Désibel heeft 's middags een mooi concert gegeven. Het was een geslaagde dag!

Met deze ledenwerfactie hoopt de fanfarecombinatie dat er zich weer veel nieuwe leden, jong en oud, zullen aanmelden. Je bent immers nooit te oud om te leren; iedereen is van harte welkom bij de vereniging.

Geïnteresseerden mogen eerst 3 gratis proeflessen volgen op een instrument naar keuze. Daarna kunnen de lessen vervolgd worden met een half jaar 25% korting. Opgeven voor de gratis proeflessen kan via info@juliana-concordia.nl

Buurtzorg Jong

BUURTZORG JONG

Heb je vragen? Neem contact op!

Buurtzorg Jong Dorpen / Rowena Hartgers
Telefoon: 06-51145282 & Email: r.hartgers@bzjong.nl

Buurtzorg Jong Jongerenwerk / Cris de Groot
Telefoon: 06-10572461 & Email: c.degroot@bzjong.nl

Wij zijn er voor de jeugd en de ouders in uw dorp Nederhemert!

Buurtzorg Jong

Opvoedondersteuning en praktische hulp voor uw gezin.

In ons team van Buurtzorg Jong werken professionals die u op een breed terrein kunnen helpen.

Wat doen we

Buurtzorg Jong is er voor gezinnen met kinderen in de leeftijd van 0 tot 23 jaar. We adviseren en ondersteunen bij vragen over de opvoeding en ontwikkeling van uw kind, thuis en op school.

Ook helpen we bij andere zaken die invloed hebben op het gezinsleven zoals administratie en financiën, omgaan met instanties, het aanbrengen van een dagstructuur en sociaal emotionele problemen van de ouder.

Buurtzorg Jong zoekt altijd naar de eigen mogelijkheden van het gezin en haar omgeving.

Buurtzorg Jong in het dorp

Vanuit het jongerenwerk worden er buitenschoolse activiteiten aangeboden, deze zijn gericht op de kinderen die in groep 7 & 8 zitten. Deze vinden plaats op de woensdagen van 13:00 uur tot 14:30 uur, in de gymzaal van het dorp. Als het lekker weer is vinden de activiteiten buiten plaats.

Alle kinderen zijn hier welkom, je kunt vrij naar binnen lopen. Als de activiteit in de gymzaal plaatsvindt dan vragen we een kleine bijdrage van 1 euro.

Één keer in de maand is er een meidenactiviteit. Deze vindt tegelijkertijd plaats met de andere activiteit, hier wordt een aparte ruimte voor vrij gemaakt. Alle meiden zijn welkom!

Buurtzorg Jong op school

Per 14 mei zal ik één keer in de twee weken op een vast moment op school aanwezig zijn, de tijden hiervan zijn terug te vinden in de nieuwsbrief. Ik ben dan te vinden bij de ingang van de onderbouw. U kunt me gewoon aanspreken.

U kunt met alle kleine en grote vragen over opvoeden en uw gezin bij mij terecht, waarbij het niet direct om een aanmelding hoeft te gaan. Natuurlijk kunt u mij ook bellen of e-mailen.

Er wordt geen informatie met de school gedeeld. Soms kan het wel handig zijn om ook de school te betrekken bij uw vraag, dit gebeurt alleen met uw medeweten en toestemming.

Rowena Hartgers

Gezondheidscentrum

Mei 2019

Nieuwsbrief huisartsenpraktijk Bij deze weer even een update met betrekking tot het personeel in de praktijk.

*Allereerst een berichtje van Rosalie die u
misschien al gezien heeft in de praktijk*

Hallo,

Graag wil ik mij
voorstellen als
nieuw gezicht
in de praktijk
van dokter van
den Dool.

Mijn naam is
Rosalie van
Beek, ik ben 27
jaar,
opgegroeid in

Ridderkerk en na mijn trouwen samen met mijn
man in Poederloijen gaan wonen. Wij hebben 2
kinderen, een dochter van 4 jaar en een zoon
van bijna 2.

Per 1 april werk ik voor 2 dagen in de
apotheek, waar ik nu al een paar weken met
veel plezier werk. Sommigen zullen mij al wel
gezien hebben.

Ik heb mijn opleiding als apothekersassistente
gedaan in het Maasstad Ziekenhuis in
Rotterdam, daarna heb ik 7 jaar in de apotheek
in Woudrichem gewerkt. De afwisseling in werk
en het nauw samenwerken met de dokter en
de assistente is erg prettig. Ook het werken in
een dorp vind ik erg fijn, waar mensen elkaar
nog kennen en het werk daardoor wat
persoonlijker wordt.

Graag tot ziens in de apotheek.

Groetjes Rosalie

Een kort berichtje om gedag te zeggen..

Een jaar geleden stond ik
in de dorpskrant om me
voor te stellen als nieuwe
assistente bij dokter van
den Dool. En nu alweer
een berichtje.. Dit keer
omdat ik afscheid ga
nemen!

Ik hoopte hier een nieuwe
uitdaging te vinden, maar helaas heb ik die niet
gevonden. Inmiddels ben ik al eventjes met
zwangerschapsverlof, maar daarna gaan jullie
mij niet terug zien in de apotheek.

Ik wil iedereen bedanken voor de fijne
contacten en het vertrouwen wat jullie in mij
hadden.

Vanaf deze plaats wens ik jullie het beste voor
de toekomst.

Met vriendelijke groet, Joanne Gouda - Quint

Ook Nelly van den Bogert die een jaar bij ons
gewerkt heeft gaat ons verlaten per 1
augustus.

Gezien bovenstaande berichten zijn we
inmiddels een procedure gestart om nieuw
personeel aan te trekken voor zowel de
apotheek als het doktersassistente werk.

Een van onze ex medewerkers Bertine Duijster
is inmiddels weer werkzaam in onze praktijk
als invalkracht. We zijn blij haar weer in ons
midden te hebben!

We vinden het ook fijn u te wijzen op mooie websites. Deze keer gaat het om Kijksluiter!

Vanuit onze website www.huisartsvandendool.nl klikt u op kijksluiter. Deze vindt u in de linker kolom.

U komt dan op onderstaande pagina.

[Kijksluiter maakt de bijsluiter begrijpelijk](#)

Gebruikt u weleens medicijnen? Dan kent u ongetwijfeld de bijsluiter die in de verpakking van een medicijn zit. Veel mensen vinden de bijsluiter ingewikkeld.

Daarom is er nu Kijksluiter! Kijksluiter is een bibliotheek van ongeveer 5.000 animatievideo's, waarin de belangrijkste informatie uit de bijsluiter van uw medicijn in begrijpelijke taal wordt uitgelegd in een filmpje.

[Zoek uw medicijn op en bekijk de Kijksluiter](#)

U kunt Kijksluiter in alle rust thuis bekijken via uw computer, tablet of smartphone, hoe vaak en wanneer u maar wilt. Bekijk de video via Kijksluiter via de link hieronder. U kunt de taal waarin u de Kijksluiter wilt bekijken selecteren en vervolgens uw medicijn zoeken en de video bekijken.

Met onze hartelijke groet,

Medewerkers Huisartsenpraktijk van den Dool

Rouw

Op 26 maart 2019 overleed

Leny Vos - Bax

Echtgenote van Jan Pieter Vos

in de leeftijd van 89 jaar

Laatst gewoond hebbend: De Hophoven 3

Op 30 april 2019 overleed

Hendrika van Wijk – van Heemskerk

Weduwe van Leonardus van Wijk

in de leeftijd van 89 jaar

Laatst gewoond hebbend: Verzorgingshuis Wijkestein

Op 1 mei 2019 overleed

Antonia Groeneveld - Groeneveld

Weduwe van Peter Groeneveld

in de leeftijd van 90 jaar

Laatst gewoond hebbend: Kapelstraat 24

Op 11 juni 2019 overleed

Bauke Dirkje (Betsie) Kastelijn-Boere

Echtgenote van Jan Hendrik Kastelijn

in de leeftijd van 94 jaar

Laatst gewoond hebbend: Verzorgingshuis Zonnelied

Op 15 juni 2019 overleed

Jansje Abelina Lanser- Luik

Weduwe van Arie Lanser

in de leeftijd van 94 jaar

Laatst gewoond hebbend: Verzorgingshuis Wijkestein

Colofon en voorwoord.....	1
Nieuwtjes van de dorpsraad	2-3
De mensen van de dorpskrant.....	5
Onze kleinste Hèmertsen	6-9
Een lintje voor Dien!	11-13
Veertig jaar op d'n oven.....	14-16
Visserskoor haalt jubileum.....	17-19
Vijftig jaar in de auto's.....	20-21
De neie slager	22-23
Technische groothandel Op 't Hof	24-25
Minikringloop "de Wissel"	27
Een nachtje karpervissen	28-29
Winnaar gedichtenwedstrijd.....	30-31
Wachthuisje geopend	33
Getrouwd	35
Column 'De vrouw met de hond'.....	37
Twintig vragen aan	39
Een Hèmertse in het buitenland	41-43
Column Jan van Wijk.....	44-45
Zijn hobby werd zijn werk	46-47
Namen op huizen	49
Nieuwe inwoners	51
Afscheid van Richard van de Speeltuin	52-53
Nieuwe uitbater van de Speeltuin	55
Gediplomeerd keramiste!.....	57
Vroeger voeding in Hèmert.....	59-61
Marouschka op de Alpe d'Huzes	63
Uit de pastorie	64-65
Servicepunt automobiel	67
Terugblik feestweek.....	68-71
Sail 2019.....	73
Fanfare Juliana-Concordia	74
Buurtzorg Jong	75
Gezondheidscentrum	76-77
Rouw	79
Inhoudsopgave	80